

28.)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	15-B-1077/16

Tárgy:

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 15. B 1077/2016/12. sorszámú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 29. Bf. 9829/2017/7. sorszámú – első fokú ítéletet helyben hagyó - végzése és a Kúria Bfv. II.1077/2018/8. sorszámú – I-II. fokú határozatokat hatályában fenntartó - végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és a bírói ítéletek megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

[Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság útján]

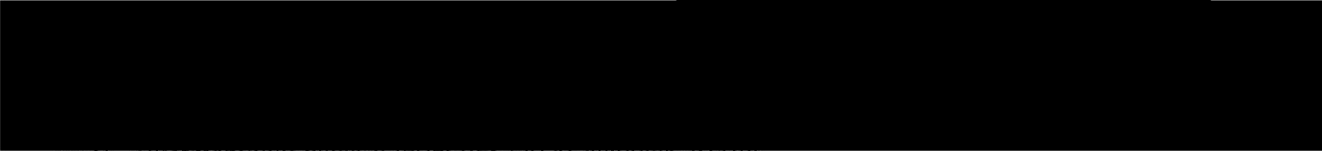
1300 Budapest

Pf. 22.

BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 24.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
ÉRKEZETT: POSZTÁN / GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILEN / FAXON KÉZBESÍTŐVEL / EIRAT	
2019 -04- 12	
PÉLDÁNY:..... I:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTŰK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON:..... 15-B 1077/16	

Sc. KK
T

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

irat) - alkotmányjogi panaszt terjeszték elő az alábbiak szerint.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 15. B 1077/2016/12. sorszámú ítélete, (I/2 irat)
 - a Fővárosi Törvényszék 29. Bf. 9829/2017/7. sorszámú – első fokú ítéletet helyben hagyó – végzése (I/3 irat), és
 - a Kúria Bfv. II.1077/2018/8. sorszámú – I-II. fokú határozatokat hatályában fenntartó - végzése (I/4 irat) alaptörvény-ellenességét
- és az Abtv. 43. §-ának megfelelően ezeket a bírói határozatokat semmisítse meg.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott döntésnek - a 236.949,- Ft bünygyi költség megfizetése tekintetében Alexy József törvényszéki végrehajtó (Budapest Környéki Törvényszék 1146 Budapest,

Hungária crt. 179-187.) előtt 1400 – 2. MV.1409/2018/5. és 1400-2. Vh. 15823/2018/5. számon folyó -
végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjék felfüggeszteni.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I. A vádról és a vádlott védekezéséről

1) A Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség a 2016. május 30. napján kelt B. VI-VII. K. 61/2015/11-I. sz. vádiratban [REDACTED] [REDACTED] vádlottat a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő maradandó fogyatékossgot és súlyos egészségromlást eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségével vádolta. A balesettel összefüggésben elkövetett KRESZ szabályszegést a vádirat a **KRESZ 9. § (7) bekezdésében foglaltakat jelölte meg.**

E közlekedési magatartási szabály szerint:

9.§ (7) Zöld fényjelzésnél sem szabad az útkereszteződésbe behajtani, ha azt – forgalmi torlódás miatt – a zöld fényjelzés tartama alatt előreláthatólag nem lehet elhagyni.

2) A vádirat előterjesztését követően védő a büntető eljárás megszüntetése iránt 2016. augusztus 17-én kelt indítványában utalt az alábbiakra:

a) [REDACTED] [REDACTED] szemben 2015. október 19-én került sor a gyanúsítottként történő kihallgatására.

Cselekményével a gyanúsított megszegte a **KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjában és 43. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat.** A fentiek alapján [REDACTED] [REDACTED] megalapozottan gyanúsítható a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 235. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő maradandó fogyatékossgot és súlyos egészségromlást okozó közúti baleset gondatlan okozása vétségének elkövetésével.”

Gyanúsított a gyanúsítással szemben panaszt terjesztett elő. Arra hivatkozott, hogy az útkereszteződésbe nem tilos jelzés alatt haladt keresztül, hanem zöld jelzés volt. Az útkereszteződés elhagyása után ütközött a gyalogossal. A gyalogos a kerékpáros irányába nem nézett, amikor a gyanúsított meglátta, tőle kb 2 méterre volt, a sértettre rákiáltott, de már nem tudta elkerülni a balesetet. A sértett bal combjával ütközött a kerékpár első kereke, amelynek következtében a gyanúsított a kerékpárról leesett a felező vonal környékére. A panaszt a Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség B.VI-VII. K. 61/20105/8. sorszámú, 2015. október 29. napján kelt határozatával elutasította.

b) A 2016. március 11-én tartott iratismertetésen gyanúsított úgy nyilatkozott, hogy a felelősségét 100 %-ban nem ismeri el, azt elismeri, hogy a sértettet ő ütötte el, de azt nem, hogy ő volt a hibás a balesetért. Nem felel meg tehát a valóságnak a vádiratban foglalt azon közlés, miszerint a vádlott a tényeket nem vitatta (vádirat 2. oldal 4. bekezdés)

c) Védő a 2016. augusztus 17-én a büntető eljárás megszüntetésére vonatkozóan terjesztett elő indítványt, utalva arra, hogy a vádlott cselekményével – [REDACTED] szakértői véleménye szerint alátámasztottan - nem szegte meg a KRRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjában és 43. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat.

[REDACTED] tekintetében nem bizonyított, hogy kerékpárjával a tilos jelzésen haladt át, továbbá az sem, hogy az elütés a kijelölt gyalogosátkelő-helyen történt.

Állításának alátámasztására az alábbiakat emelte ki [REDACTED] 2016. február 1-jén kelt szakértői véleménnyel összefüggésben:

- A gyanúsított a kijelölt gyalogos átkelőhelytől 1,3 méter távolságban ütötte el a Raktár utca uttestjére lelépő, vádlott haladási irányához képes jobbról balra, az úttesten ferde irányba átkelni szándékozó [REDACTED] tettet (a sértett az úton 2 másodpercet tölthetett);

- A rendelkezésre álló adatok és elmondások alapján valószínűsíthetően a sértett gyalogos a zöld jelzés kezdetén, a 46-ik fázismásodpercben, a kerékpáros legkorábban a 27. fázismásodpercben – 11 másodperccel a zöld jelzés megjelenése után – hajtott be a kereszteződésbe, tehát a behaladáskor a kerékpárosnak és a sértett gyalogosnak is zöld jelzést mutatott a saját mozgásirányukba elhelyezett jelzőlámpa;

- A kerékpáros a kereszteződésbe a zöld fázis kezdeti szakaszán történő behaladással, vagy/és gyorsabb haladási sebesség alkalmazásával, vagy a kereszteződés területén megállás nélküli áthaladással, vagy/és késedelem nélküli észleléssel és cselekvéssel tudta volna a sértett gyalogos elütését elkerülni.

- [REDACTED] tanúkénti meghallgatása során elmondta, hogy a „Balesetben részes kerékpár baleset előtti tempójára, haladási irányára, sebességére nem tudok nyilatkozni, mivel azt nem láttam... A kerékpárossal nem volt szemkontaktusom, nem néztünk egymásra. Nem emlékszem, hogy a kerékpáros az ütközés előtt fékezett volna. „ A szakértő szerint – a gyanúsított által állított 10 km/h sebességgel haladó kerékpár a szakértő által számított 2 m-es távolságot 0,7 másodperc alatt képes megtenni. A 0,7 másodperces reakcióidő figyelembe vételével teljes bizonyossággal állítható, hogy a gyalogos megpillantása és az elütés időpontja között eltelt 0,7 másodperc alatt a kerékpáros által felsorolt műveletek (fékezés elhatározása és kivitelezése, irányváltoztatás kísérlete, gyalogos fordulása és egy lépés megtétele) nem történhettek meg;

- A kerékpáros baleset előtti sebessége és az elütéskori sebessége azonos vagy ahhoz közeli, 10 km/óra lehetett. A sértett gyalogos az elütés időpontja előtt 2 másodperccel lépett

az úttestre és kezdte meg az átkelést, amikor a 10 km/óra sebességgel haladó kerékpáros az elütés helyét 5,6 méterre közelítette meg. Ezen távolságon belül az adott körülmények között késedelem nélküli vészfékezéssel 14 km/óra, lassító fékezéssel 13 km/óra sebességről lehetett volna a kerékpár elütési pont előtti megállítással a gyalogos elütést elkerülni.

Védő rámutatott arra, hogy mindezekből megállapítható, hogy az igazságügyi műszaki szakvélemény alapján nem állapítható meg, hogy a vádlottat a balesetért felelősség terhelné.

Védő álláspontja szerint a közlekedési baleset amiatt következett be, hogy a gyalogos nem a kijelölt gyalogátkelőhelyen haladt át az úton, és olyan hirtelen lépett a kerékpáros elé, hogy az kifejtett haladási sebessége alapján nem tudott már megállni. Védő álláspontja szerint az sem zárható ki, hogy a gyalogos sietsége miatt a kerékpárost nem észlelte, és annak nekiment. Ezt igazolja védő álláspontja szerint az, hogy a gyalogos ferde irányban, nem a gyalogos-átkelőhelyen hanem mellette próbált áthaladni az úttesten.

Védő kifejtett álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá, hogy a 2014. augusztus 15.-én bekövetett cselekmény során bűncselekmény történt, illetve hogy a bűncselekményt [REDACTED] vádlott követte volna el.

II. A Budapesti II-III. Kerületi Bíróság 15. B. III. 1077/2016/12. sorszámú első fokú ítélete

3) A Budapesti II.-III. Kerületi Bíróság a **2017. május 17. napján** kihirdetett 15. B. III. 1077/2016/12. sorszámú ítéletével [REDACTED] dlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja I. és II. fordulata szerint minősülő maradandó fogyatékossgot és súlyos egészségromlást eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségében.

Vádlottal szemben az első fokú bíróság 6 hónapi fogházban letöltendő szabadságvesztés büntetést szabott ki, amelynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Kötelezte, és vele szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki.

Kötelezte továbbá 236.949,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

4) Az első fokú bíróság a cselekmény elkövetésével kapcsolatos tényállásként az alábbiakat állapította meg.

A vádlott vezetői engedéllyel nem rendelkezik.

[REDACTED] ztián vádlott 2014. augusztus 15-én 16 óra 45 perckor a Budapest III. Kerület Raktár utcában a Miklós utca felől, a Raktár utca és a Szentendrei út kereszteződésén át a Vihar utca irányába közlekedett az általa hajtott kerékpárral, borult időben, nappali természetes fényviszonyok között, száraz aszfalt felületű úttesten.

A Raktár utca kétirányú, iránymenként 1-1 forgalmi sávos út. A Szentendrei út ezen szakasza kétirányú, osztott pályás, iránymenként 4-4 forgalmi sávos út. A kereszteződésben az áthaladást forgalomirányító fényjelző készülékek szabályozzák. A Raktár utcában a kereszteződés mindkét oldalán kijelölt gyalogos átkelőhely található, az ott zajló forgalmat a gyalogos forgalom irányítására szolgáló forgalomirányító készülékek irányítják.

A vádlott a Szentendrei út és a Raktár utca kereszteződésében a rá vonatkozó fényjelző készülék folyamatos zöld jelzésére érkezett és ott egyenesen akart áthaladni a Vihar utca irányába. A zöld jelzés hatálya alatt a kerékpárját folyamatosan hajtva behaladt az

útkereszteződésbe, azonban a kanyarodó jármű miatt megállásra kényszerült, s csak ezt követően haladt tovább.

Ugyanekkor a Szentendrei út és a Raktár utca kereszteződésének a vádlottól távolabbi oldalán a kijelölt gyalogos átkelőhely előtt, annak a vádlotti haladási iránya szerinti jobb oldalán a gyalogos forgalmat irányító fényjelző készülék tilos-piros jelzésénél átkelésre várakozott [REDACTED] gyalogos, aki a szabad-zöld jelzés megjelenésekor a gyalogos átkelőhely jobb széle után egy-másfél méterre megkezdte az áthaladást.

[REDACTED] a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztva nem mérte fel, hogy miután folyamatos zöld jelzésre behaladt az útkereszteződésbe és ott megállásra kényszerült, előre figyelve meg kellene győződnie arról, hogy időközben az általa keresztezni kívánt gyalogos átkelőhelyen nem indult-e meg a forgalom. Ezért a vádlott a Szentendrei úton álló helyzetből, a rá irányadó fényjelző készülék idő közbeni váltása miatt tilos-piros jelzés hatálya alatt tovább indulva, az áthaladását a szabad-zöld jelzésre megkezdte [REDACTED], már csak akkor észlelte, amikor a mintegy 10 km/h sebességu kerekparját a megálláshoz szükséges mértékben lelassítani már nem tudta, emiatt azzal, fékezés és balra kormányzást követően a gyalogos bal combjának ütközött, aki ennek hatására a jobb oldalára zuhant.

A baleset következtében [REDACTED] a koponyán, a jobboldali falinyakszirttájék határon levő tenyérsíri lágyrész zúzódását, a jobboldali testfél hűdést eredményező agyállomány traumás vérzését a basalis ganglionok területében, valamint a sérülés következtében kialakult traumás agyvizenyőt szenvedett el, amely sérülések együttes büntetőjogi gyógytartama – figyelemmel az agyállomány vérzésére – 8 napon túli, ténylegesen 12 hónap. A sértettnél az agyvérzéssel összefüggésben súlyos felső végtagi hűdés, mérsékelt fokú alsó végtagi parézis és szótálalási nehézség alakult ki, illetve maradt vissza, ami maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást jelent.”

5) Az első fokú bíróság a vádlott bűnösségét a KRESZ 43. § (1) bekezdés első mondata és (2) bekezdés 2. mondata felhívásával és értelmezésével támasztotta alá, **kifejtve, hogy [REDACTED] sértett védett zónában volt, függetlenül attól, hogy nem közvetlenül a kijelölt gyalogos átkelőhelyen lépett le az úttestre.**

A bíróság nem látta bizonyítottnak, hogy sértett gyalogos a mobil telefonját használva közlekedett az úttesten, megjegyezve, hogy a KRESZ nem ír elő a gyalogos számára olyan szabályt, amely szerint menet közben – akár az úttesten történő áthaladáskor – nem használhatja a mobil telefonját.

A bíróság [REDACTED] szakügyi műszaki szakértő szakvéleményére figyelemmel arra a meggyőződésre jutott, hogy a közlekedési baleset [REDACTED] vádlott magatartásával állt ok-okozati összefüggésben /ti. folyamatosan zöld jelzésre behaladt egy kifejezetten szélés kereszteződésbe, egy gépkocsi miatt indokolatlanul megállt, majd lassan 10 km/h óra sebességgel haladt (súlyos vezetéstechnikai hiba); észlelte a gyalogosokat, akik a kijelölt gyalogos átkelőhelynél várakoztak, arra ennek ellenére ráhajtott, és a rá vonatkozó lámpa tilos-piros jelzésének hatálya alatt elütötte [REDACTED] abban a sértettnek közrehatása nem volt, annak ellenére sem, hogy nem pontosan a kijelölt gyalogos átkelőhelyen haladt.

Ezzel vádlott megszegte a KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt közlekedési szabályt, amelynek értelmében zöld fényjelzésnél sem szabad az útkereszteződésbe behajtani, ha azt – forgalmi torlódás miatt – a zöld fényjelzés tartama alatt előreláthatólag nem lehet elhagyni.

Az első fokú bíróság az ítéletének indokolásában jelezte, hogy „mivel az ügyészség nem róttá

erhére a KRESZ 43. § (1)-(2) bekezdése szerinti szabályszegést, azt a Be. 2.§ (4) bekezdésére tekintettel a bíróság sem állapította meg ítéletének tényállásában, és azt nem is értékelte a vádlott hátrányára.”

III. Az első fokú ítélet ellen a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés

6) A vádlott és védő a bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó – első fokú ítélet ellen a vádlott felmentésére irányuló Fellebbezést terjesztett elő, amelyet a védő az a 2018. január 18-án kelt beadványában alábbiakkal indokolt.

a) A Btk. 235. § (1) bekezdés és (2) bekezdés pontja szerinti törvényi tényállás az alábbiakat tartalmazza:

Közúti baleset okozása

235. § (1) Aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével másnak vagy másoknak gondatlanságból súlyos testi sértést okoz, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés

a) három évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény maradandó fogyatékoságot, súlyos egészségromlást vagy tömegszerencsétlenséget,

b) egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény halált,

c) két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény kettőnél több ember halálát okozza, vagy halálos tömegszerencsétlenséget okoz.

b) Az ügyészi vádban a közúti közlekedés szabályainak megszegését a vádhatóság a közúti közlekedés rendjéről szóló 1/1975. (II.5.)KPM-BM rendelet (KRESZ) 9.§ (7) bekezdésére alapította.

(7) Zöld fényjelzésnél sem szabad az útkereszteződésbe behajtani, ha azt – forgalmi torlódás miatt – a zöld fényjelzés tartama alatt előreláthatólag nem lehet elhagyni.

ba) A baleset tehát nem az útkereszteződésben [Lásd a KRESZ 1. sz. függelék I. k) pontját: „Útkereszteződés: két vagy több útnak azonos szintben való kereszteződése, egymásba torkollása, illetőleg elágazása.] következett be, továbbá esetlegesen nem is abból az okból, hogy a vádlott a zöld fényjelzésnél a kerékpárjával az útkereszteződésbe behajtott és azt a zöld fényjelzés tartama alatt nem tudta volna elhagyni.

Ebből következően a vádban megfogalmazott KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt közlekedési szabályszegés a büntető eljárás során nem került bizonyításra, másrészt védői álláspont szerint a sértett maradandó fogyatékosága, súlyos egészségromlása nyilvánvalóan nem ennek a szabályszegésnek oksági következményeként következett be.

Védő álláspontja szerint a KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt közlekedési szabályt, illetve annak megsértését – a Btk. 235.§ (1) bekezdésében foglalt bűncselekmény tekintetében akkor lehet a sérülés vonatkozásában is oksági kapcsolatban állónak tekinteni, ha a baleset egyrészt az útkereszteződésben következik be, másrészt azon okból, hogy az elkövető gondatlanságból a forgalmi torlódás ellenére az útkereszteződésbe a zöld jelzésnél annak ellenére behajtott, hogy nem mérte fel (nem látta előre) azt, hogy a zöld jelzés tartama alatt azt nem tudta elhagyni.

Mivel a közlekedési baleset az útkereszteződés elhagyását követően, a közúton következett be; nyilvánvalóan **a KRESZ 9.§ (7) bekezdésének a megsértése nem állapítható meg a vádlott terhére.**

bb) A vádlott a 2015. október 15-ei gyanúsítás ellen – amely a KRESZ 9.§ (4) bekezdése és a KRESZ 43. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak megszegését róta a gyanúsított terhére - panasszal élt. Kifogásolta, hogy a gyanúsítása a tilos jelzésen való áthaladást tartalmazza, amellyel nem ért egyet. Hivatkozott arra, hogy a Raktár utca és a Szentendrei út kereszteződésében a forgalomirányító készülék folyamatosan zöld jelzést mutatott, amely kereszteződésbe kb. 10 km/óra sebességgel hajtott be, majd a Szentendrei út menetirány szerinti bal, legszélső sávban megállt, mert a Vihar utca irányából érkező, a Szentendrei útra kanyarodó, irányjelzőt használó gépkocsi olyan határozottan jött, hogy nem tudta, hogy megadja-e a vádlott számára az elsőbbséget, ezért megállt és elengedte, amely 2-3 mp-et vett igénybe. A vádlott azt is határozottan állította, hogy az útkereszteződésben csak ezt a bekanyarodó járművet látta, nem volt mögötte jármű oszlop vagy feltorló járműsor. (nyom iratok 250. o.)

A vádlott a gyalogossal (K██████████ el) való ütközést úgy írja le, hogy a gyalogosnak az arcát nem látta, csak a haját. 2 méterre volt tőle mikor megpillantotta, fékezett, a sértettre rákiabált, próbált irányt változtatni, de a balesetet nem tudta elkerülni. A sértett a kiabálásra felnézett, a vádlott irányába fordult, majd egyet lépett előre és balesetet bekövetkezett. A kerékpár kereke a sértett balcombját érte az ütközés során, amelynek következtében a vádlott a felezővonal környékére esett az úttestre (e tekintetben a helyszínrajz téves, mert az A/2 a vádlott és B/2 pedig a sértett volt; a 6. sz. fényképen (nyom ir. 82. old) a helyszín jól van ábrázolva). (nyom ir. 253.).

A vádlott a meghallgatása során a 2014. augusztus 15-én 16.45 órakor készített 01000/74859/2014. id (2846/2014. naplószáma) rendőri jelentésben foglaltakat a vallomásaiban akként pontosította, hogy 10 km/óra sebességgel közlekedhetett és nem 20 km/órával.

A vádlott a büntető jogi felelősségét nem ismerte el, mert beszorult a kereszteződésbe, időben nem tudta elhagyni a kereszteződést önhibáján kívül a kanyarodó jármű miatt. A felelősségét azért sem ismerte el, mert a sértettet nem látta lelépni a járdáról az úttestre, azonban a gyalogos sem nézett balra, mivel csak a haját látta a vádlott a baleset bekövetkezése előtt néhány pillanattal.

A KRESZ 9.§ (7) bekezdésének megszegésére tekintettel a vádlottat (a gyanúsítás módosítása körében) sem a nyomozhatóság, sem a vádhatóság nem hallgatta meg. A 2016. március 11-én történt iratismerteteskor (nyom ir. 260.) a vádlott azt a nyilatkozatot tette, hogy a felelősségét a baleset okozásáért 100 %-ban továbbra sem ismeri el, azt elismeri, hogy a sértettet ő ütötte el, de azt nem hogy csak ő volt a hibás.

bc) A vádlott vallomására tekintettel védői álláspont szerint, egyrészt mellőzhetetlen lett volna a ██████████ gazdaságügyi műszaki szakértő véleményének az első fokú bíróság részéről történő kiegészítése a 20 km/óra haladási sebességgel való számítás tekintetében, tekintettel arra, hogy a vádlott által először 20 km/óra sebességgel megjelölt [2014. augusztus 15-ei rendőri jelentés], majd utóbb a 10 km/óra sebességre módosított haladási sebessége, egy 6 éves életkorú kisgyermek haladási sebességének felel meg. [Alaptörvény 28. cikk, Be. 109.§] Feltehetően a vádlott nem is tudta, és nem is ismerte

pontosan az útkereszteződésben való behajtásakor a haladási sebességét, így az általános szakmai és gyakorlati szempontok alapján kialakított haladási sebességgel lett volna szükséges a szakértőnek számolnia: tekintettel arra, hogy a vádlott által előadott 10 km/óra haladási sebesség figyelembe vételéhez kétség fér. A szakértői vélemény kiegészítése abból a szempontból lett volna szükséges, hogy a bíróság megkísérelhesse önmagában annak a ténynek a vizsgálatát és bizonyíthatóságát, amely a KRESZ 9. § (4) bekezdéséből eredő vádlotti kötelezettség elmulasztását a terhére rója.

A szakértői vélemény kiegészítése szükséges másrészt abból az okból is, hogy az első fokú bíróság a vádlott súlyos vezetéstechnikai hibáját, mint súlyosító körülményt értékelte a szakértői véleménynek abból a megállapításából, a folyamatosan zöldet mutató jelzőlámpa megpillantása után, a járda szélén felismerhetően átkelési szándékkal álló gyalogosra nem figyelve, annak úttestre lépésére nem számítva haladt rá a kijelölt gyalogos átkelőhelyre, vezetéstechnikai hibaként értékelhető.

Ez a szakértői véleményben foglalt megállapítás nyilvánvalóan nem foghat helyt, mivel a gyalogos nem a gyalogátkelőhely előtt várakozott; és a büntető eljárás során nem merült fel arra adat, hogy a helyét változtatta volna, azaz mozgásban lett volna a járdán a gyalogátkelőhely irányába, hogy azon az átkelést szabályszerűen megkezdje. Nincs annak semmi ténybeli (feltételezi) alapja annak, hogy a vádlott miközben a gyalogátkelőhelyet megközelítette, észlelte a gyalogátkelőhely előtt várakozó, majd később az útra lelépő és a vádlott kerékpárja elé kerülő sértettet.

A gyalogátkelőhely előtt 1-1,5 méterre várakozó, álló helyzetben levő gyalogos, aki a gyalogátkelőhely felé való mozgást nem végezte, az elvárhatóság szempontjából nem kellett a vádlottnak a gyalogátkelőhelyre lépő és azon áthaladni szándékozó személynek tekinteni. A gyalogos nem az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984.(XII.21.) KM rendelet (R.) I. függelék, közúti fogalmak p) pontjában foglalt „Gyalogos felállóhely: a kijelölt gyalogos-átkelőhely és a hozzávezető járda, vagy gyalogút csatlakozásánál levő, a gyalogosok biztonságos megállását, várakozását szolgáló olyan szilárd burkolatú felület, amelynek szélessége megegyezik a kijelölt gyalogos-átkelőhely szélességével.” területen várakozott!

A sértett nem adta elfogadható indokát annak, hogy miért (milyen okból) állt és várakozott (a piros jelzés alatt) nem a gyalogátkelőhely előtt, hanem attól távolabb, mintegy 1-1,5 méterre, amikor más személyek ebből az irányból nem voltak, akik még a gyalogátkelőhelyen át kívántak volna menni: azaz hogy a feltorlódás, az átkelni készülő személyek nagyobb száma akadályozta volna a sértettet abban, hogy a gyalogátkelőhely előtt álljon meg; az azon való áthaladás megkezdéséhez, a jelzőlámpa zöldre váltásához várakozva.

A büntető eljárás során a sértett ezt a jelentős kérdést nem tudta tényekkel alátámasztani, és a **védelem azon gyanúját eloszlatni, hogy a sértett a gyalog-átkelőhelyen nem kívánt egyelőre áthaladni, hanem azért várakozott a gyalog-átkelőhely előtt mintegy 1-1,5 méterre, mert telefonált.** A telefonálás alatt vagy annak befejezését követően kezdte meg az áthaladást az úttesten, és mivel nem az úttesten levő forgalomra figyelt, ütközött a vádlott által hajtott kerékpárral az úttesten. A nyomozás során a nyomozóhatóság nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a vádlott telefonja a balesetet követően az úttesten feküdt, az ezzel kapcsolatos nyomozati cselekményeket (híváslista beszerzése, helyszínrajzon az úttestre kerülő tárgyak feltüntetése, sértett meghallgatása stb.) **a nyomozóhatóság nem foganatosította, a bíróság pedig az ezzel kapcsolatos védői bizonyítási indítványt elutasította.**

Nem fogadható ezért el az első fokú bíróság ítéletében az a megjegyzés [indokolás 8. oldal (2) bekezdés], miszerint a KRESZ nem ír elő a gyalogos számára olyan szabályt, amely szerint menet közben – akár az úttesten történő áthaladáskor – nem használhatja a mobiltelefonját. **A KRESZ 1. § (1) bekezdése és 3.§ (1) bekezdése a közúti közlekedésben részt vevő gyalogosok számára is kötelező. Tehát a gyalogos számára is előírja, hogy úgy közlekedhet, hogy a személy- és vagyónbiztonságot nem veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, vagy zavarjon.** A mobiltelefonnak a gyalogos részéről az úttesten való áthaladása során történő használata nyilvánvalóan, hogy a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt szabály megszegését jelentheti. **Jelen esetben ugyanis nincs arra sem elfogadható magyarázat, hogy a kerékpárral közlekedő vádlottat a sértett miért nem látta, ha a gyalogos átkelőhelyen nem volt forgalom, másrészt körütekintően a nem kijelölt gyalogos-átkelőhelyen az úttestre lépve megkezdte az úttesten való áthaladást.**

Ezenkívül védő hivatkozott még arra is, hogy a vádlott az útkereszteződést már elhagyta, amikor a baleset az útkereszteződést követően felfestett gyalogátkelőhely után, az úttestre szabálytalanul lépő gyalogos elütésével következett be.

Erre tekintettel a szakértőnek sem az a hivatkozása, hogy a vádlott részéről az előtte levő, bekanyarodni szándékozó – elsőbbségi helyzetben nem levő - gépkocsi miatti megállása következtében a kereszteződés minél hamarabb történő elhagyása minimum követelmény volt, a balesettel nincs összefüggésben, az pedig, hogy a fázisterv alapján a vádlottra vonatkozó lámpa pirosra váltása pedig a baleset bekövetkezésében a vádlott terhére nem értékelhető, mert a gyalogos nem a gyalogátkelőhelyen ment át.

Ott ahol a gyalogos forgalom számára kijelölt gyalogátkelőhely van biztosítva, a gyalogos nem mehet át 1,5 méterre a gyalogátkelőhely mellett a túloldalra: a vádlott pedig a büntető eljárás során végig azt vallotta, hogy a gyalogost nem látta.

Védő megjegyezte: **a KRESZ 21. § (5) bekezdés egyértelmű meghatározza a gyalogos számára, hogy a gyalogos az úttesten a kijelölt gyalogátkelőhelyen mehet át.**

A kijelölt gyalogátkelőhely szélessége 3,00 méter, a főutak keresztezésénél 4,50 méter. Ennél szélesebb átkelőhelyet csak akkor alkalmaznak, ha a gyalogosforgalom nagysága ezt indokolja. Ilyenkor legfeljebb 1,50 méterrel növelhető a szélesség. A gyalogátkelőhely szélességének azonban az útburkolatra felfestettnek kell lennie. Erre tekintettel téves az első fokú bíróságnak a BH 2009. 4. eseti döntésben kifejtettek alapján a gyalogátkelőhely zónájának a kiterjesztése. Különösen azon térbeli területre (ahol a ténybeli baleset bekövetkezett), amely a gyalogátkelőhely mögötti, védelmi helyzetet már nem biztosító területét jelenti.

A tekintetben védő hivatkozott továbbá az R. I. függelék b) pontjában foglalt „*kijelölt gyalogos-átkelőhely*” fogalmára, miszerint: Kijelölt gyalogos-átkelőhely: az úton a gyalogosok áthaladására szolgáló, útburkolati jellel jelölt terület, ahol a KRESZ 21. § (7) bekezdés értelmében a gyalogosoknak elsőbbsége van a járművekkel szemben. A kijelölt gyalogos-átkelőhelyet - az FMSZ 23.9 pontjában említett kivételekkel - jelzőtábla is jelzi.]

bd) Védő álláspontja szerint az *első fokú bíróság a vád kereteit túllépte, amikor az első fokú ítéletében a KRESZ 43. §-ával* kapcsolatos szabályainak a cselekménnyel összefüggő szabály megsértését a vádlott terhére róta. **A Btk. 235.§-ában foglalt közúti baleset okozása bűncselekmény tekintetében a bűncselekmény egy részét a keretjogszabályban (KRESZ stb.) foglalt magatartási szabály (tevékenységtől való tartózkodás vagy kötelezettség teljesítése) alkalmazása teszi ki.** A vádnak tartalmaznia kell

minden esetben a keretjogszabály tételes megjelölését is. Jelen esetben a vád a KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt keretjogszabályt tüntette fel, amelynek következtében az eredmény – a sértett sérülése bekövetkezett. Sajnálatos módon az első fokú ítélet a vád ismertetésénél a keretjogszabályt nem tüntette fel.

Védő álláspontja szerint a terhelt elleni büntető eljárás, illetve azzal kapcsolatban a vádlott bűnösségének megállapítására vonatkozó bizonyítási eljárás a Btk. 235.§-ában foglalt bűncselekmény tekintetében kizárólag a megjelölt közlekedési szabályt tartalmazó keretjogszabályban foglalt vádlotti kötelezettség elmulasztása, illetve tanúsított tiltott magatartás tekintetében folyhat.

be) A vádlottnak a baleset bekövetkezésében való felelősségének megállapításánál, továbbá annak, hogy a vádlott okozta-e az ügyészi vádban szereplő közlekedési szabály megsértésével a sértettnek a balesettel összefüggésben bekövetkezett sérüléseit, a sértett által elszenvedett sérülések gyógytartamát, maradandó fogyatékoságát jelentős szempont, hogy [REDACTED] a sértettnek a baleset bekövetkezésében milyen tevőleges – adott esetben – jogszabálysértő cselekménye volt.

Márpedig a szabálysértési hatóság [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] sértett szabálysértési felelősségét a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság, mint Szabálysértési Hatóság a 01803/1342-13/2014. szabs. számú, 2014. november 24-én kelt határozatával „közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése” szabálysértésében megállapította és figyelmeztetésben részesítette. Az indokolás szerint [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a cselekményével megvalósította a KRESZ 21. § (5) bekezdésében utköző és a 2012. évi II. törvény 224. § (1) bekezdése szerint minősülő közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést.

Védői álláspont szerint, mivel [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] em a gyalogátkelőhely használatával lépett az úttestre, és kezdte meg az áthaladást uttesten, oksági összefüggésben nem hozható azzal, hogy a közlekedési lámpa fényjelző készülék a gyalogosok számára ekkor éppen milyen fényjelzést mutatott. Ez a kérdés a baleset bekövetkezése tekintetében abban az esetben merülhetne fel, ha a gyalogos elütése a gyalogos átkelőhelyen történt volna a vádlott részéről. Minderre tekintettel az első fokú bíróság téves jogszabály értelmezéssel állapította meg, hogy a sértett gyalogos „védett zónában” volt. Védői álláspont szerint erre tekintettel a bekövetkezett sérülésekért a vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg.

A bíróságnak ugyanis különbséget kell (kellett volna) egy eredmény bekövetkezésével összefüggésben levő, abban szerepet játszó körülmény, és az eredményt okozó körülmény, mint ok között. **A bíróságnak el kellett volna különítenie az eredménnyel összefüggő egyszerű körülményeket, tényezőket, az eredményt okozó körülményektől, tehát az okoktól.**

Védői érvelés szerint a hátrányos eredmény okának az időben legközelebbi megelőző feltételt kell tekinteni, így nyilvánvaló, hogy a baleset bekövetkezéséért az eredményt okozó körülményként a sértett szabályszegő magatartását kell figyelembe venni és beszámítani.

Kétségtelen, hogy a balesettel összefüggésben a vádlott és [REDACTED] sértett sérülést szenvedett. Abban a kérdésben azonban hogy a KRESZ 9. § (7) bekezdésében foglalt közlekedési szabályszegéssel lenne oksági összefüggésben a sértett sérülése téves következtetést vont le. **Védő álláspontja szerint mivel a baleset okozását a sértett**

szabálytalan közlekedése okozta, a vádlott a sértett – sajnálatos módon bekövetkezett - sérüléseinek következményeiért nem tehető felelőssé.

Mindezekre a körülményekre tekintettel védő kérte az első fokú ítélet megváltoztatását és a vádlottnak a bűncselekmény vádja alóli felmentését, és a bűnügyi költségek megfizetése alóli mentesítését.

c) Védő megjegyezte: a vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetési nem alkalmazását és annak 6 hónapi kiszabását - a fennálló enyhítő és súlyosító körülményre tekintettel – még annak 1 évi próbaidőre való felfüggesztése mellett is - nagyon súlyos büntetésnek tekinti.

Enyhébb büntetési nem vagy intézkedés [Btk. 65.§) alkalmazása jobban szolgálta volna a büntetlen előéletű, közlekedési előéletől mentes vádlottal szemben a Btk. 79.§-a szerinti büntetés célját.

Kétségtelen, hogy a sértett hosszan tartó gyógyulási folyamat terhével maradandó fogyatékoságot eredményező sérülést szenvedett, azonban ennek kapcsán a bíróság súlytalanul értékelte és nem is vette figyelembe a sértett azon jogsértő magatartását, hogy nem a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen lépett az úttestre és haladt azon át a nem kellő körülmények között.

A büntetési nem megválasztásánál lényeges körülményként kellett volna azt is értékelni, hogy a baleset bekövetkezése a sértettnek kerékpárral való ütközése során történt, amely védői érvelés szerint – feltehetően abban az esetben – nem következett volna be, ha a sértett a közúton való áthaladáshoz a gyalogátkelőhelyet veszi igénybe, és a környezetében zajló forgalomra tereli a figyelmét.

Alaptalanul állapította meg továbbá súlyosító körülményként a bíróság a vádlott vezetéstechnikai hibáját, amelyet védő a súlyosító körülmények közül kér mellőzni.

7) A védelmi fellebbezéseket a Fővárosi Főügyészség Bfel. 13868/2015/4. sorszámú átiratában nem tartotta alaposnak. Indokolásában azt emelte ki, hogy a kerületi bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően értékelte, mind a baleseti helyszín, a fázisterv adatai, az igazságügyi műszaki szakértői véleményben foglaltak figyelembe vételével helytállóan állapította meg, hogy a vádlott folyamatos zöld jelzésre haladt be az útkereszteződésbe, azonban a kereszteződésben a haladásának kényszerű megszakítása útján úgy folytatta útját, hogy figyelmetlensége okán nem észlelte a szabad zöld jelzésre a gyalogos-átkelőhelyen elinduló gyalogost, így kerékpárjával a gyalogos bal combjának ütközött.

A Fővárosi Főügyészség szerint a kerületi bíróság az ítélete indokolásában a vádlott által elmondottakra mindenben reagált. Hangsúlyozta, hogy az igazságügyi-műszaki szakértő a vádlottra legkedvezőbb értékekkel számolt. Mindezekre figyelemmel pedig a kerületi bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes. Így a vádlott felmentésére kellő alapot nem látott, ugyanakkor megítélése szerint az alapvető KRESZ szabályt sértő vádlott tekintetében a büntetés enyhítésére sincs indok, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék az első fokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira figyelemmel - hagyja helyben.

III. A Fővárosi Törvényszék 29. Bf. 9829/2017/7. sorszámú, (2018. január 18. napján jogerős) II. fokú helybenhagyó végzése

8) A Fővárosi Törvényszék a 2018. január 18. napján kihirdetett 29. Bf. 9829/2017/7. sorszámú végzésével a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2017. május 17-én kihirdetett 15. B.III.1077/2016/12. sorszámú ítéletét helybenhagyta, azzal hogy a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

9) A Fővárosi Törvényszék az első fokú ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző eljárással együtt bírálta felül, tekintet nélkül a fellebbezések okára vizsgálta az ítélet tényállásának megalapozottságát, valamint a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és joghátrány alkalmazására vonatkozó rendelkezések törvényességét.

a) A II. fokú bíróság egyetértett – a baleset bekövetkezési mechanizmusával - az első fokú bíróság indokolásában foglaltakkal.

Az indokolása szerint az első fokú bíróság „A bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelése után helytállóan állapította meg, hogy a vádlott a folyamatos szabad zöld jelzésre haladt be kerékpárjával az adott útkereszteződésbe, ahol azonban megállásra kényszerült egy szemből érkező és balra kanyarodó gépjármű közlekedése miatt.

Az ismételt elindulását követően azonban már számítania kellett a forgalmi rend változására, amelyre helyesen vont következtetést a kerületi bíróság a fázisterv adatai, illetve az igazságügyi műszaki szakértői vélemény és a tanúk vallomásai alapján. Elvárható lett volna tehát a helyszín környékét jól ismerő vádlottól – hogy az irányonkénti 4-4 forgalmi sávos kereszteződésben annak áthaladási időszükségletének figyelembe vételével, különös tekintettel a szemből érkező és balra kanyarodó jármű elhaladásának elősegítése céljából történő megállására is, hogy számítson arra, hogy időközben a forgalomirányító fényjelző készülék jelzése megváltozik. A vádlott maga is úgy nyilatkozott, hogy helyismerete okán figyelte elindulását követően a gyalogos-átkelőhely környékét, s úgy ítélet meg, hogy a kereszteződés területét mielőbb szükségszerű kerékpárjával elhagynia.

Részletesen kifejtette az első fokú bíróság a vádlotti védekezéssel összefüggésben azt is, hogy miért nem találta elfogadhatónak azt a vádlotti és védelmi álláspontot, hogy a baleset azért következett be, mert a gyalogos nem közvetlen a gyalogos-átkelőhely területén, hanem a gyalogos-átkelőhely távolabbi szélétől kb. 1,3 méterre kezdte meg az áthaladást. A vádlotti védekezéssel szemben megállapítható, hogy a Vihar utca és a Szentendrei út kereszteződésében levő gyalogos-átkelőhelynek – a vádlott haladási irányából – távolabbi szélétől kb. 1,3 m-re történő átkelés ténye növeli a gyalogos által a járművezető számára látható helyzetben töltött idejének tartamát.

A gyalogos-átkelőhely szemközti oldalán, szintén átkelésre várakozó és szabad jelzésre elinduló [REDACTED] tanú vallomásából is megállapítható volt, hogy a sértett gyalogos a gyalogos-átkelőhely közvetlen közelében tartózkodott, átkelésre várakozott, majd a szabad jelzés megjelenésekor kezdte meg az úttesten az áthaladást.”

Megjegyezte a II. fokú bíróság, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint a gyalogos-átkelőhely és annak közvetlen környezete kb. 1,5 m távolságig osztja a gyalogos átkelőhely jogi státusát, így megállapítható, hogy a sértett gyalogos abszolút elsőbbségi helyzetben kezdte meg az úttesten való áthaladását.

b) A másodfokú bíróság ugyanakkor rámutatott arra, hogy a „**kerületi bíróság által megállapított közlekedési szabályszegéssel szemben nem a KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglaltak megszegése róható a vádlott terhére, tekintve hogy a forgalmi helyzet már a kereszteződésbe történő behaladását követően alakult ki, tehát az a körülmény nem állapítható meg, hogy a vádlott annak tudatában haladt be folyamatos**

zöld jelzésbe a kereszteződésbe, hogy számítania kellett arra, hogy a szabad jelzés hatálya alatt azt elhagyni már nem tudja. Azonban egyértelműen állapítható meg, hogy a kialakult forgalmi ok miatt a megállását követően az ismételt elindulásakor már számítania kellett a forgalmi rend változására, **ezért a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint olyan magatartás kellett volna tanúsítania közlekedése során,** amely másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, illetve mások személy és vagyónbiztonságát ne veszélyeztesse.

E szabályt a vádlott egyértelműen megszegte, hiszen számítania kellett arra, hogy a gyalogosok szabad /zöld/ jelzésre a gyalogos-átkelőhelyen megkezdhetik áthaladásukat, ezért fokozott óvatosságot kellett tanúsítania, illetve figyelmesebben kellett volna közlekednie a forgalmi akadály elhárulását követően. A balesettel közvetlen okozati összefüggésben tehát e szabályszegés hozható, a vádlott felelőssége egyértelműen állapítható meg az igazságügyi-műszaki szakértő véleményben foglaltakra is figyelemmel tekintve, hogy kb. 14 km/h sebességgel haladva intenzív fékezéssel megállíthatta volna a kerékpárját a gyalogos nyomvonalára előtt. A vádlott terhére kb. 1,3 másodperces észlelési, cselekvési késedelem állapítható meg, amely a balesettel közvetlen oksági kapcsolatba hozható.

Így a másodfokú bíróság egyetértett azzal az első fokú bírói állásponttal, **hogy nem foghat helyt az a védelmi álláspont, hogy a gyalogos figyelmetlensége okozta a balesetet.**

A másodfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy a vádlott vezetéstechnikai hibája és figyelmetlensége együttesen hozta létre a baleseti veszélyhelyzetet. Értelemszerű, hogy a vádlott ismételt elindulását követően a kereszt irányú járműforgalomra összpontosított, nyilvánvaló, hogy a saját testi épsége érdekében is, minél előbb elkívánta hagyni az útkereszteződés területét. Azonban e körében – egyetértve a Fővárosi Főügyészség álláspontjával – az a körülmény, hogy nyilvánvalóan a vádlott önmaga testi épségének természetes védelme miatti figyelemkoncentráció iránya, amely azonban nem mentheti fel újra indulásának, illetve haladása veszélytelensége felmérésének kötelezettsége alól. Így különösen azon kötelezettsége alól, hogy a szabad /zöld/ jelzésre elinduló gyalogosok testi épségére figyelemmel legyen.”

Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az első fokú ítélet tényállása megalapozott, a bizonyítékok újraértékelésére a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincsen, így a vádlott felmentésére törvényes alap nem volt.

Az indokolás szerint a büntetlen előéletű vádlottal szemben figyelemmel a súlyos eredményre (maradandó fogyatékoság és súlyos egészségromlás) szabadságvesztés büntetés alkalmazása indokolt.

A nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel (vádlott büntetlen előélete, a cselekmény elkövetése óta eltelt több mint 3 évi idő) a 6 hónapi szabadságvesztést megfelelőnek ítélte, s a próbaidő tartama sem kifogásolható.

IV. A vádlott védőjének felülvizsgálati indítványa

10) Vádlott védője a 2018. július 16-án kelt beadványában felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a vádlott felmentése, a büntetés enyhítése végett a Kúriához.

Védő felülvizsgálati indítványának okát abban jelölte meg, hogy a rendelkezésre álló – felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható tényállás alapján [Be. 423.§ (1) bekezdés]-

- a II. fokú bíróság a büntető anyagi jogszabályok megsértésével tévesen következtetett a vádlott bűnösségére; tévesen állapította meg, hogy a vádlott által elkövetett magatartás

bűncselekmény, és vádlottal szemben tévesen alkalmazott szabadságvesztés büntetést és kötelezte a bűnügyi költségek megfizetésére.

Ebben a folyamatban a jogerős ítélet vádlott KRESZ szabályszegését okszerűtlenül hozta kapcsolatba azzal, hogy a bűncselekmény elkövetésében a vádlott bűnös, és ez által vele szemben büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazhatók.

A védői felülvizsgálati indítvány célja a vádlottnak az ügyészi vádban szereplő bűncselekmény vádjának túllépése miatt a jogerős büntető jogi felelősséget megállapító ítélet hatályon kívül helyezése és a büntető eljárás megszüntetése, másodlagosan a vádlottnak a vád alóli felmentése, illetve a büntetés – a szabadságvesztés büntetésnél enyhébb büntetési nemre – történő lényeges enyhítése, vagy intézkedés alkalmazása, továbbá a bűnügyi költségeknek az igazságügyi-műszaki szakértői költségek alóli mentesítése.

A) A törvényes vád hiánya

11) Az ügyész a vádban a vádlottat – *elkövetési magatartásként* – a **KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglaltak megszegésével vádolta**, állítva hogy ezen közlekedési szabály megszegésével okozta gondatlanságból a sértettnél bekövetkezett maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást.

A védelmi fellebbezés alapján a **II. fokú bíróság azonban azt állapította meg, hogy a vádlott a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában** foglaltakat szegte meg, és e szabály megszegésével áll a baleset okozati összefüggésben [Fővárosi Törvényszék 29. Bf. 9829/2017/7. sz. végzés 3. oldal utolsó bekezdés].

Védő szerint mivel a büntető eljárás bírósági szakaszában a vád – a KRESZ-ben a terhelt számára meghatározott közúti közlekedésre vonatkozó szabályban foglalt magatartás tekintetében – nem került módosításra, **a jogerős végzés a büntető anyagi jogszabályok megsértésével állapította meg a vádlott büntető jogi felelősségét a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjára alapított közlekedési szabályszegéssel oksági kapcsolatban.**

A Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja I. és II. fordulata szerint minősülő maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségét az követi el, aki

- a közúti közlekedés szabályainak megszegésével,
- másnak vagy másoknak,
- gondatlanságból,
- legalább súlyos testi sértést (a minősített eset szerint maradandó fogyatékoságot, vagy súlyos egészségromlást) okoz.

A terhelt által elkövetett **cselekmény tett-azonosságának meghatározásához szükséges a vadiratban meghatározni azt a közlekedési szabályt, amelynek a megszegésével okozta a terhelt a büntető anyagi jogszabályban foglalt következményt.**

Mivel a II. fokú bíróság jogerős helybenhagyó végzésével megállapította, hogy **a vádlott nem a vádban szereplő KRESZ szabályszegést követte el, így nyilvánvaló hogy ezzel (okozati)**

összefüggésben nem következett be az igazságügyi-orvosszakértői véleményben foglalt súlyos eredmény.

Erre tekintettel a vádlottat a bűncselekmény vádja alól fel kellett volna menteni.

Jogszabálysértő a vádban nem szereplő KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjával okozati összefüggésben a vádbeli eredmény megállapítása, mivel a jogerős ítélet sérti a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 2.§ (4) bekezdését, mint ahogyan az első fokú bíróság erre – a KRESZ 43.§ (1)-(2) bekezdése körében helyesen utalt.

Mint ahogy a nyomozóhatóság a KRESZ 9.§ (4) bekezdés d) pontja és a KRESZ 43.§ (1)-(2) bekezdése megsértésére alapította a sértett testi épségében és egészségében bekövetkezett maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást, és a vádlott gyanúsítása ezen szabályszegésére hivatkozással történt és került sor a büntető eljárás lefolytatására, azonban az ügyészi vád szabályszegésként nem ezeket a szabályszegéseket, hanem a KRESZ 9.§ (7) bekezdését tartalmazta; ugyanilyen módon a II. fokú bíróság is az első fokú bíróság által – helytelenül megállapított – KRESZ 9.§ (7) bekezdése mellőzésével, az ügyészi vádtól eltérően - jogszerűen - nem állapíthatta volna meg a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának vádlott által történő megsértését és ezzel oksági összefüggésben a baleset során a sértett testi épségében és egészségében bekövetkezett hátrányokat.

Az adott KRESZ szabály szegés állítása, amelyen a gyanúsítás és vádemelés alapul, ugyanis meghatározza a tett-azonosság kereteit, továbbá jelentősen befolyásolja a vád bizonyításának és a védekezés lehetőségének eszközrendszerét.

A KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

3. § (1) Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles

c) úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyónbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

Be. 2. § (4) A bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához.

Védő úgy véli, hogy a Fővárosi Törvényszék a vádon túlterjeszkedett, amikor a vádlott cselekményét a közúti közlekedési szabályok megsértésének körében a vádtól eltérően, a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjára alapította.

Erre tekintettel védő kéri, hogy Tisztelt Kúria a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felülvizsgálati ok alapján – figyelemmel a Be. 373.§ (1) bekezdés I. c) pontjában foglaltakra tekintettel, miszerint a II. fokú bíróság törvényes vád hiányában járt el – a Be. 428.§ (2) bekezdése alapján az első fokú határozatot helyezze hatályon kívül és a büntető eljárást szüntesse meg.

B) Okszerűtlen következtetés a vádlott bűnösségére

12) Az eljáró II. fokú bíróság tévesen következtetett a fennálló körülményekből arra, hogy a vádlott megsértette a KRESZ 3. § (1) bekezdésének c) pontját és ezen KRESZ szabálysértéssel oksági láncolatban következett be a sértett közlekedési balesetből eredő sérülése.

A vádlott bűnösnek való kimondása a baleset okozásában, a cselekmény minősítése és vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása sérti a büntető anyagi jogi jogszabályokat.[Be. 416.§ (1) bekezdés a) pontja és b) pontja.]

A bizonyítási teher

Be. 4. § (1) A vád bizonyítása a vádlót terheli.

(2) A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Be. 6.§ (3) Büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha

a) a cselekmény nem bűncselekmény, vagy azt nem a terhelt (feljelentett személy) követte el,

b) nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, illetőleg az, hogy a bűncselekményt a terhelt (feljelentett személy) követte el,

[...]

határozatával állapította meg, azonos tényállás mellett büntetőeljárás – a szabálysértésekről

(5) Azzal szemben, akinek a felelősségét a bíróság szabálysértési eljárásban hozott szóoló törvényben meghatározott perújítási eljárás lefolytatása előtt – nem indítható.

13) A vádlottat a bűncselekmény elkövetésében bűnösség (gondatlanság) nem terheli.

a) A vádlott a gyalogost a gyalogátkelőhely előtt nem észlelte, de nem is észlelhette, mert a gyalogos nem az ún. gyalogos-felállóhelyen várakozott. Az I. fokú bíróság ennek a lényeges körülménynek azért nem tulajdonított jelentőséget, mivel a büntető eljárás bírósági szakaszában az ügyészi vád a KRESZ 9. § (7) bekezdésében foglalt szabályok megsértését róta a vádlott terhére és a bizonyítás e körben folyt. A II. fokú bíróság - helyesen – nem látta igazoltnak, hogy a vádlott a KRESZ 9.§ (7) bekezdését megsértette volna és a közúti baleset ezzel összefüggésben következett be, azonban ennek a jelentős körülménynek a vádlott bűnösségének megállapítása során nem tulajdonított meghatározó jelentőséget.

A jogerős ítélet erre tekintettel hiányos.

A vádlott a gyalogossal [redacted] (tel) való ütközést úgy írja le, hogy a gyalogosnak az arcát nem látta, csak a haját. 2 méterre volt tőle mikor megpillantotta, fékezett, a sértettre rákiabált, próbált irányt változtatni, de a balesetet nem tudta elkerülni. A sértett a kiabálásra felnézett, a vádlott irányába fordult, majd egyet lépett előre és balesetet bekövetkezett. A kerékpár kereke a sértett balcombját érte az ütközés során, amelynek következtében a vádlott a felezővonal környékére esett az úttestre (e tekintetben a helyszínrajz téves, mert az A2 a vádlott és B/2 pedig a sértett volt; a 6. sz. fényképen (nyom ir. 82. old) a helyszín jól van ábrázolva). (nyom ir. 253.).

A vádlott a meghallgatása során a 2014. augusztus 15-én 16.45 órakor készített 01000/74859/2014. id (2846/2014. naplószámu) rendőri jelentésben foglaltakat a vallomásában akként pontosította, hogy **10 km/óra sebességgel közlekedhetett és nem 20 km/órával.**

b) A baleset a gyalogos elháríthatatlan közlekedése okozta, mivel nem a gyalogátkelőhelyet vette igénybe a közlekedésre.

A gyalogos a gyalogos-átkelőhelyet nem a közléte meg, a „**gyalogos felállóhely**” elfoglalásával, hogy azon okból, hogy azon átmenni szándékozik.

A büntető eljárásban nem vitatott, hogy a sértett nem az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló **20/1984.(XII.21.) KM rendelet (R.) I. függelék, közúti fogalmak p) pontjában foglalt „Gyalogos felállóhely”** [: a kijelölt gyalogos-átkelőhely és a hozzávezető járda, vagy gyalogút csatlakozásánál levő, a gyalogosok biztonságos megállását, várakozását szolgáló olyan szilárd burkolatú felület, amelynek szélessége megegyezik a kijelölt gyalogos-átkelőhely szélességével.”] **területen várakozott!**

Védő véleménye szerint az elvárhatóságot kizárja, hogy a gyalogos a közúton a közlekedését megkezddje, ha a gyalogos nem a gyalogos-átkelőhely előtti ún. **gyalogos-felállóhely területén várakozik, mivel ez a körülmény utalhat csak arra, hogy a gyalogos a közúti közlekedés résztvevője és ezért a közúton közlekedőnek számítania kell arra, hogy a gyalogos majd a gyalogos-átkelőhelyen kíván áthaladni.**

Védő szerint, ha a gyalogos nem a gyalogos-felállóhelyen várakozik, annak érdekében, hogy a közúton a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen áthaladjon, **a közúton közlekedőnek nem kell arra számítania, hogy a gyalogos a közlekedését az úttesten, szabálytalanul fogja elvégezni.**

Erre tekintettel téves az első fokú bíróságnak, illetve jogerős ítélet által sem kétségesnek tekintett, a **BH 2009. 4. eseti döntésben kifejtettek alapján a gyalogátkelőhely zónájának a kiterjesztése.** Különösen azon térbeli területre (ahol a ténybeli baleset bekövetkezett), amely a gyalogátkelőhely mögötti, védelmi helyzetet már nem biztosító területét jelenti.

c) **A vádlott a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt KRESZ szabályt nem sértette meg, továbbá a közúti baleset nem a vádlottnak ezen KRESZ szabály megsértéséből eredően következett be, illetve a sértettet ért súlyos eredmény sincs ezzel a KRESZ szabály szegéssel okozati összefüggésben.**

Védő álláspontja szerint a baleset bekövetkezését a gyalogos figyelmetlen lelépése az úttestre és azon történő figyelmetlen közlekedése okozta.

Védői érvelés szerint a hátrányos eredmény okának az időben legközelebbi megelőző feltételt kell tekinteni, így nyilvánvaló, hogy a baleset bekövetkezéséért az eredményt okozó körülményként a sértett szabályszegő magatartását kell figyelembe venni és **beszámítani.**

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ tett szabálysértési felelősségét a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság, mint Szabálysértési Hatóság a 01803/1342-13/2014. szabs. számú, a 2014. november 24-én kelt határozatával „közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése” szabálysértésében megállapította és figyelmeztetésben részesítette. Az indokolás szerint ■■■■■ ■■■■■ a cselekményével megvalósította a KRESZ 21. § (5) bekezdésébe ütköző és a 2012. évi II. törvény 224. § (1) bekezdése szerint minősülő közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést.

Védő álláspontja szerint a sértett – sajnálatosan bekövetkezett - egészségkárosodása és maradandó fogyatékosága ezzel összefüggésben következett be.

d) **Az I-II. fokú bíróság a tényekből helytelen következtetést vont le a vádlott által elkövetett KRESZ szabály megsértésére és a vádlott bűnösségére.**

A **Be 4. § (2) bekezdése értelmében vádlott terhére a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet értékelni.**

A sértett vallomása szerint a kerékpárost nem vette észre, a vádlott és a sértett között szemkontaktus nem volt, amelynek oka feltehetően az volt, hogy a sértett a mobil telefonját – az úttesten való közlekedés alatt is - használta, és a közúton való szabálytalan átkelése alatt nem kellő figyelmet tanúsított.

A büntető eljárás során a sértett azt a jelentős kérdést nem tudta tényekkel alátámasztani, és a védelem azon gyanúját eloszlatni, hogy a sértett a gyalog-átkelőhelyen nem kívánt egyelőre áthaladni, hanem azért várakozott a gyalog-átkelőhely előtt mintegy 1-1,5 méterre, mert telefonált. A telefonálás alatt vagy annak befejezését követően kezdte meg az áthaladást az úttesten, és mivel nem az úttesten levő forgalomra figyelt, ütközött a vádlott által hajtott kerékpárral az úttesten. A nyomozás során a nyomozóhatóság nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a vádlott telefonja a balesetet követően az úttesten feküdt, az ezzel kapcsolatos nyomozati cselekményeket (híváslista beszerzése, helyszínrajzon az úttestre kerülő tárgyak feltüntetése, sértett meghallgatása stb.) a nyomozóhatóság nem fogatosította, a bíróság pedig az ezzel kapcsolatos védői bizonyítási indítványt elutasította.

Védő úgy véli, hogy az ügyel összefüggésben – mivel a jogerős ítélet nem a KRESZ 9.§ (7) bekezdésére alapítja a baleset bekövetkezésének a vádlott által történő szabályszegésével való megvalósulását – **az igazságügyi műszaki szakértő bevonása és véleményének felhasználása, valamint az ezzel kapcsolatban a szakértői költségeknek a vádlottra történő terhelése nem volt jogszabályszerű.**

A tényállás megállapítása tekintetében a szakértői vélemény a vádban foglaltakon kívüli területre esik.

A vádlott vallomására tekintettel védő álláspontja szerint mellőzhetetlen lett volna dr. [REDACTED] igazságügyi műszaki szakértő véleményének az első, illetve – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – a II. fokú bíróság részéről történő kiegészítése a 20 km/óra haladási sebességgel való számítás tekintetében, tekintettel arra, hogy a vádlott által először 20 km/óra sebességgel megjelölt [2014. augusztus 15-ei rendőri jelentés], majd utóbb a 10 km/óra sebességre módosított haladási sebessége, egy 6 éves életkorú kisgyermek haladási sebességének felel meg. [Alaptörvény 28. cikk, Be. 109.§].

Feltehetően a vádlott nem is tudta, és nem is ismerte pontosan az útkereszteződésben való behajtásakor a haladási sebességét, **így az általános szakmai és gyakorlati szempontok alapján kialakított haladási sebességgel lett volna szükséges a szakértőnek számolnia: tekintettel arra, hogy a vádlott által előadott 10 km/óra haladási sebesség figyelembe vételéhez kétség fér.**

A szakértői vélemény kiegészítése abból a szempontból lett volna szükséges, **hogy a bíróság megkísérelhesse önmagában annak a ténynek a vizsgálatát és bizonyíthatóságát, amely a KRESZ 9. § (7) bekezdéséből eredő vádlotti kötelezettség elmulasztását a terhére rója.**

A szakértői vélemény kiegészítése szükséges lett volna másrészt abból az okból is, hogy **az első fokú bíróság és a II. fokú bíróság is a vádlott súlyos vezetéstechnikai hibáját, mint súlyosító körülményt értékelte a szakértői véleménynek abból a megállapításából, a folyamatosan zöldet mutató jelzőlámpa megpillantása után, a járda szélén felismerhetően átkelési szándékkal álló gyalogosra nem figyelve, annak úttestre lépésére nem számítva haladt rá a kijelölt gyalogos átkelőhelyre, vezetéstechnikai hibaként értékelhető.**

Ez a szakértői véleményben foglalt megállapítás nyilvánvalóan nem foghat helyt, mivel a gyalogos nem a gyalogátkelőhely előtt várakozott; és a büntető eljárás során nem merült fel arra adat, hogy a helyét változtatta volna, azaz mozgásban lett volna a járdán a gyalogátkelőhely irányába, hogy azon az átkelést szabályszerűen megkezdje. **Nincs annak semmi ténybeli (feltételezi) alapja annak, hogy a vádlott miközben a gyalogátkelőhelyet megközelítette, észlelte a gyalogátkelőhely előtt várakozó, majd később az útra lelépő és a vádlott kerékpárja elé kerülő sértettet.**

A kiegészítésre szoruló szakértői véleményből a II. fokú bíróság is tévesen vonta le azt a következtetést, és hangsúlyozta ki, hogy a vádlott vezetéstechnikai hibája és figyelmetlensége együttesen hozta létre a baleseti veszélyhelyzetet.

A II. fokú bíróság ezen álláspontja azért okszerűtlen, mert a gyalogos-átkelőhelyen a gyalogosforgalom gyérnek volt tekinthető. A gyalogos-átkelő helyen a vádlottnak az ott közlekedő gyalogosokra, illetve azok testi épségére figyelemmel volt, hiszen a vádlott által hajtott kerékpárral a baleset nem a gyalogos-átkelőhelyen, hanem azon kívüli területen következett be, az által hogy a sértett nem a gyalogátkelőhelyen, és nem a közúton folyó forgalmat figyelve haladt át.

Védő megjegyzi: semmilyen adat vagy bizonyíték nincs arra, amelyet a II. fokú bíróság – a Főügyészség fellebbezési indítványa kapcsán - kifejt, miszerint „**nyilvánvalóan a vádlott az önmaga testi épségének természetes védelme miatt figyelemkoncentráció iránya (amely nem mentheti fel újra indulásának, illetve haladása veszélytelenségének felmérése kötelezettsége alól. Így különösen azon kötelezettsége alól, hogy a szabad /zöld/ jelzésre elinduló gyalogosok testi épségére figyelemmel legyen.**”

A II. fokú bíróság végzésében védő azt is sérelmezi, hogy a vádlottnak a **KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt szabályszegését a bíróság éppen erre a szakértői véleményre alapítja.** Pedig ezt a szakértői véleményt a vádlott védője a fellebbezésében is kifogásolta arra hivatkozással, hogy a vádlott – a körülményekből következően - nem tudta meghatározni, hogy milyen sebességgel közlekedett a kerékpárjával, **így a vádlott által előadott 10 km/óra helyett, a 20 km/óra sebességgel lehet csak a vádlott közúton való haladási átlagsebességének figyelembe vételével a baleset bekövetkezését modellezni.**

Minderre tekintettel védő kéri a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a vádlott bűncselekmény vádja alóli - bizonyítottság hiánya, bűncselekmény elkövetésének hiánya és bűnösség hiánya miatti - felmentését.

e) A baleset bekövetkezésének körülményei és a fennálló enyhítő körülményekre tekintettel, a vádlottal szemben - bűnösségének fennállása esetében is - **a szabadságvesztés büntetés neme és alkalmazása eltúlzott.**

A védő kéri mellőzni a jogerős ítéletből a vádlott vezetéstechnikai hibáját és figyelmetlenségét, mint súlyosító körülményeket, és kéri enyhítő körülményként értékelni a sértett baleset bekövetkezésében fennálló súlyos közrehatását és azt a tény, hogy sértett szabálysértési felelősségét a szabálysértési hatóság a balesetbekövetkezésével összefüggésben a KRESZ 21.§ (5) bekezdésében foglalt közlekedési szabályszegésben megállapította.

Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy a baleset során a vádlott is sérülést szenvedett [Lásd különösen a nyomozati iratok baleseti helyszíneléséről készült fényképfelvételeit!], azonban ezt a nyomozás során sem rögzítették, a vádlott vizsgálatára nem került sor, a tényállás sem állapította meg, és bíróság enyhítő körülményként sem értékelte vádlott javára.

KRESZ 21. § (5) A gyalogos az útesten a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen, ha pedig a közelben kijelölt gyalogos-átkelőhely nincs,

a) lakott területen levő főútvonalon az útkereszteződésnél (a járda meghosszabított vonalában), valamint a menetrend szerint közlekedő jármű megállóhelyén levő járdaszívet és az ahhoz közelebb eső járda között (a járdaszívet teljes hosszában),

b) egyéb helyen bárhol,

a legközelebbi áthaladást biztosító irányban mehet át.

Erre tekintettel az eljáró bíróságok **nem állapíthatták volna meg, hogy a balesettel érintett gyalogos és a kerékpárral közlekedő vádlott balesete az ún. „védett övezetben” valósult meg.**

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 235.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja I. és II. fordulata szerint minősülő közúti baleset gondatlan okozásának vétsége elkövetését a törvény 3 évig terjedő szabadságvesztés kiszabásával rendeli büntetni.

Mivel a büntetési tétel alsó határát törvény nem határozza meg 3 havi szabadságvesztést kell figyelembe venni, **azonban más büntetési nem is a Btk. 82.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazható, feltéve annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.**

Védő - továbbra is fenntartva azt a meggyőződését, hogy a vádlott nem követett el bűncselekményt - úgy véli, hogy a – vádlott bűnösségének megállapíthatósága esetében – a **büntetés célja szabadságvesztés büntetés alkalmazása nélkül is elérhető. Emellett szól, hogy a baleset nem gépi jármű vezetésével összefüggésben következett be, és a sértettet a baleset bekövetkezésében alapvető és jelentős közrehatás terheli.**

14) A Legfőbb Ügyészség Büntetőbírósági Ügyek Főosztálya Törvényességi Ügyek Osztálya BF.1180/2018/1. sorszámú, 2018. szeptember 24-én kelt indítványára védő 2018. december 11-én kelt beadványában az alábbi észrevételeket terjesztette elő.

a) Védő úgy vélte, hogy az igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő szakvéleményében foglalt fejtegetések a vádlottnak az útkereszteződésből való kihaladási sebességére, valamint az útkereszteződésben való megtorpanásából eredő késedelemre, nincs okozati összefüggésben a vádban állított KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt szabályszegéssel, amellyel összefüggésben a vád szerint a vádlott gondatlanul okozott baleset. Nemcsak abból az okból, hogy a KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglaltak a vád szerint alapított tényállást a II. fokú bíróság elvetette, hanem azon okból sem, mert a vádlott 10 km/óra haladási sebessége ellentétben áll a tapasztalati általános műszaki adatokkal; amely a műszaki szakértő szerint is 20 km/óra lehetett, azonban ez az eltérés számszakilag is befolyásolja az útkereszteződésből eredő kihaladás időszükségletét. Mindebből következően nincs bizonyíték arra, hogy a vádlott a haladási irányában bekövetkezett piros jelzésnél ért volna ki az útkereszteződésből.

b) Védő felülvizsgálati indítványában a felülvizsgálat okát abban jelölte meg, hogy a II. fokú bíróság a büntető anyagi jogszabályok megsértésével tévesen következtetett a vádlott bűnösségére; tévesen állapította meg, hogy a vádlott által elkövetett magatartás bűncselekmény, vádlottal szemben tévesen alkalmazott szabadságvesztés büntetést és kötelezte a bűnügyi költségek megfizetésére.

Védő véleménye szerint a vádhoz kötöttség kereteit az ügyész és bíróság számára a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 6.§-a jelöli ki. [Régi Be. 2.§ (4) bekezdés].

Az ítékezés alapja és vádhoz kötöttsége

6. § (1) A bíróság vád alapján ítélezik.

(2) A bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet.

(3) A bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

A vádhoz kötöttség körébe tartozik – mint a cselekmény meghatározója – a magatartást megvalósító ember közlekedési cselekvését vagy mulasztását behatóról KRESZ szabály meghatározása, amelybe foglalt szabállyal összefüggésben a vádlott a cselekmény elkövetésével gondatlanságból okozta a balesetet.

Védő álláspontja szerint a KRESZ szabályszegés meghatározása a közlekedési bűncselekményeknél a vád tartalmához tartozik, amelyen a bíróság nem terjeszkedhet túl. **Azaz ha nem a vádban szereplő közlekedési szabály (mint a magatartás alátámasztója) megsértésével állapítható meg a vádlott által okozott baleset, a vádlottat a vád alól a bíróságnak fel kell mentenie.**

Kifejtette, hogy véleménye szerint a Be. rendszerében a vádnak ez a kötöttségi eleme a közlekedési bűncselekmények esetében a büntető anyagi jogszabálysértésének körébe tartozik. [17/2014. büntető elvi határozat 42. pont.]

Védő szerint a jogerős ítélet sérti a Be. 6. § (2) bekezdésében és (3) bekezdésében foglalt vádhoz kötöttség követelményét, amely a Be. szerinti felülvizsgálati ok körében bírálendő el.

Úgy vélte, hogy az új Be. keretében és szabályai szerint nem lehet átértékelni azokat az anyagi és eljárási szabályokat, amelyek a jogerős ítélet meghozatalakor az eljáró bíróságok alkalmazták. Kifejtette, hogy véleménye szerint **nem lehet az új Be. eljárási szabályait – a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor – visszaható hatállyal alkalmazni, azaz a törvényes vád hiányának fogalmát pusztán a Be 649.§ (2) bekezdés c) pontja szerint csak úgy értelmezni, miszerint ha a bíróság nem az arra jogosult által emelt vád alapján hozza meg.** A törvényes vád hiánya ugyanis az eljárási és egyben az anyagi büntető jogi jogszabály sérelmét is jelenti, ha az nem felel meg a Be. 6. § (2)-(3) bekezdésében foglaltaknak [Régi Be. 2. § (4) bekezdésének.]

Tekintettel arra, hogy védő álláspontja szerint az új Be.-nek a folyamatban levő ügyekben történő alkalmazása [Be. 868.§ (1) bekezdés] nem lehet annak vizsgálata, **hogy az új Be. eljárási szabályai a jogerős büntetőbírósági ítélet jogerőre emelkedése előtt törvényesen érvényesültek-e. Azaz nem lehet az új Be. visszaható hatályú!**

Védő a felülvizsgálati indítványban erre tekintettel jelölte meg a régi Be. 416. § (1) bekezdés c) pontját a régi Be. 373.§ (1) bekezdés I. c) pontját, a régi Be. 428.§ (2) bekezdését.

c) Tett-azonosság hiányában – amely a KRESZ 9. § (7) bekezdése megsértése és a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontja megsértése ténybeli eltérőségéből ered, nem lehet

következtetést vonni a vádlott bűnösségére. A KRESZ 9.§ (7) bekezdése megsértésére alapított vád és a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjának megsértésére alapított vád – **nemcsak a tényállás megállapíthatósága tekintetében jelent különbözőséget, de eltérő okági körülményeket és bűnösségi körülményeket feltételez a balesetért való büntetőjogi felelősség megítélése tekintetében.**

Nem beszélve a vádlott védelemhez való joga gyakorlása és az anyagi büntető jogi szabályokban meghatározott bűncselekmény bizonyítása tekintetében.

Úgy vélem, hogy mindez a törvényes vád biztosításának körében értékelendő, amely az eljárási feladatok megosztásából (a vád, a védelem, és bíróság ítélkezési feladata) eredő követelmények mikénti megvalósítása körében érhető tetten. Mindezek pedig befolyásolják a büntető anyagi jogszabályok mikénti alkalmazását, mint jelen esetben is történt.

d) A jogerős ítéletben több olyan **következtetés levonása is tévesen történt**, amely jelentősen befolyásolta, hogy az eljárt bíróságok – **a vádban nem szereplő - a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, elvárhatósági** (közneven: „gumi”) **-szabály megsértését megállapították**, és védői álláspont szerint okági összefüggés nélkül, ezen szabály megsértéséből eredően a balesetben a terhelt büntetőjogi felelősségét - az anyagi büntető jogszabályok megsértésével - tévesen állapították meg:

da) Teljesen ellentmondásos következtetés, hogy a terhelt miközben csak 10 km/óra sebességgel haladt ki a kereszteződésből, ilyen sebesség mellett nem tudta a kerékpárját olyan mértékben lelassítani, hogy a balesetet elkerülje. A kereszteződésből való kihaladás megkezdésekor tehát a bíróság a 10/km óra sebességet veszi figyelembe, míg a baleset bekövetkezési helyén már 20 km/óra sebességgel számol, a megállásig (ütközésig).

db) A közlekedési lámpák jelzése a bekövetkezett baleset tekintetében közömbös, mert a sértett a közúton való áthaladáskor nem a gyalogos átkelőhelyet vette igénybe (ebben a szabálysértési hatóság a sértett szabálysértési felelősségét jogerősen megállapította), nem volt olyan gyalogosforgalom a gyalogos-átkelőhelyen, amely – a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szabályszegés megállapításával – a terhelt kerékpárral való áthaladását kizárta vagy veszélyessé tette volna az ott levő gyalogosok biztonságos áthaladása számára. Tehát a személy- és vagyonbiztonság veszélyeztetése fel sem merült, továbbá a sértettet a terhelt a közlekedésében való részvételével nem akadályozta és nem zavarta.

dc) A sértett nem a gyalogos felállóhelyen várakozott, annak érdekében, hogy mindenki számára egyértelművé tegye, hogy az úttesten át kíván haladni, illetve hogy az úttesten való áthaladást megkezdhesse. Ezért a terheltnek nem kellett arra számíthatnia, hogy a gyalogos az úttesten át kíván haladni.

dd) A sértett a közúton való áthaladásakor nem figyelte a közúton zajló forgalmat (védő meggyőződése, hogy azért mert telefonját használta, bár ezzel kapcsolatos bizonyítékok beszerzését a nyomozóhatóság nem végezte el, a bíróságok pedig a védői indítványt elutasították), így nem észlelte, hogy a terhelt a kerékpárjával a gyalogos-átkelőhely után a sértett hatótávolságába ért, mert a közlekedők egymás közötti viszonyában semmilyen kontaktus nem volt, nem alakult ki.

de) Alaptalan annak a következtetésnek a levonása is, hogy az önmaga testi épségének védelme miatt a terhelt figyelem-koncentrációja az útbeli viszonyokra tekintettel a terhelt a szabad jelzésre induló gyalogosok testi épségére, hogy figyelemmel legyen, ezt a figyelmet elmulasztotta. Erre ugyanis semmilyen körülmény nem merült fel, hogy a terhelt figyelemkoncentrációja az útkereszteződésből való kihajtása során lanyhult volna: sőt, a kereszteződésben való megtorpanása és a gépi meghajtású kanyarodó jármű elengedése

nemcsak a vádlott csaját védelmére való figyelmet, hanem a közlekedésben részt vevők kölcsönös és együttműködő kapcsolatára vonatkozó figyelmességét is bizonyítja, tehát a baleset nem a figyelemkoncentráció miatt következett be. Ezt a megállapítást a Fővárosi Törvényszék téves következtetéssel vonta le.

df) A vádlott terhére súlyosító körülményként értékelt „súlyos vezetéstechnikai” hiba – a fenti érvelésre tekintettel – védő szerint a tényekből nem vonható le. Az izoláltan, egymástól elkülönülten a járdán várakozó személyek - akik nem a gyalogos-átkelőhely (felülvizsgálati indítványban említett) felállási helyén várakoznak - nem a gyalogos-átkelőhelyen való úttestre való rálépésére és továbbhaladására – a kerékpárral közlekedőnek védő álláspontja szerint nem kell számítania. Különösen arra tekintettel, hogy a sértett nem a közúton való közlekedési eseményeket figyelte az áthaladás megkezdésekor.

dg) Védő szerint téves következtetést vontak le az eljáró bíróságok arra, hogy a vádlott KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontját megszegő magatartása miatt következett be a sértett balesete, amellyel okozati összefüggésben a sértett maradandó fogyatékossgal és súlyos egészségromlással is járó eredményt okozott.

dh) A vádlott bűnösségi körülményeinek értékelésénél az I-II. fokú bíróság elmulasztotta enyhítő körülményként értékelni a sértettnek a baleset bekövetkezésében való jelentős közrehatását, azt a körülményt, hogy a sértett szabálysértési felelősségét a közlekedési balesettel összefüggésben a szabálysértési hatóság jogerősen megállapította, valamint azt a tényt, hogy a baleset folytán a kerékpárral közlekedő terhelt is megsérült. Ezekre a további enyhítő körülményekre tekintettel védő álláspontja szerint - a sajnálatosan súlyos eredmény bekövetkezése ellenére - a szabadságvesztés büntetési nem megválasztása sérti az anyagi jogi büntető jogszabályokat, mert a büntetés célja enyhébb büntetési nem alkalmazásával vagy intézkedéssel is – feltéve, ha a bűncselekményben a vádlott bűnössége megállapítható - elérhető lenne.

Védő szerint a jogerős ítélet indokolásában számot kellett volna adnia a II. fokú bíróságnak a KRESZ szabályszegés megváltoztatására tekintettel, hogy a terhelt a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja megsértésére milyen terhelti magatartással történt, amellyel okozati összefüggésben okozta gondatlanságból a közlekedési balesetet.

Mindezekre tekintettel védő a felülvizsgálati indítványát fenntartotta.

V. A Kúria 2019. január 28-án kelt – I-II. fokú határozatokat – hatályában fenntartó Bfv. II. 1077/2018/8. sorszámú végzése

15) A Kúria a 2019. január 28. napján kelt tanácsülésen hozott Bfv. II. 1077/2018/8. sorszámú végzésével a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 15. B. III.1077/2016/12. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 29.Bf. 9829/2017/7. sorszámú végzését hatályában fenntartotta.

A Kúria az ügydöntő végzése III. részében (az 1.-2.-3.-4. pontjaiban) fejtette ki, hogy:

- a megtámadott ügydöntő határozatok meghozatalára, mivel a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) hatálya alatt került sor, a felülvizsgálati eljárás során (az 1. pontban foglaltak szerint) milyen törvényi rendelkezéseket és miként vett figyelembe a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (be.) alkalmazása során {[27]-[46]};

- miért tartotta (a 2. pontban foglaltak szerint) a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak {[47]-[52]};
- a védői felülvizsgálati indítványban foglalt (a 3. pontban foglaltak szerint) miért nem alaposak {[53]-[70]};
- a hatályban tartásra (a 4. pontban foglaltak szerint) miért került sor {[71]-[73]}.

16) Az alkotmányjogi panasz, és az Alaptörvény alkalmazása tekintetében indítványozó az alábbiakra utal a Kúria végzésében: [29]-[30],[40]-[43],[46],[48]-[49]; [51], [55]-[72].

A fentiekből indítványozó kiemeli az alábbiakat.

„[51] Másrészt a Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati indítvány az eljárási törvényben meghatározott abszolút eljárás szabálysértést nem nevesít. A Kúria megállapítja, hogy jelentős és gyakorlatot érintő változás a jelenleg hatályos Be. részéről az, hogy a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező okok közül kikerült a törvényes vád hiánya [korábbi Be. 373.§ (1) bekezdés I/c.].

[55] A Btk. 235. § (1) bekezdése szerinti közúti baleset okozásának vétségét az követi el, aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével másnak vagy másoknak gondatlanságból súlyos testi sértést okoz. A (2) bekezdés a) pontja szerint a büntetés három évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény maradandó fogyatékossgot, súlyos egészségromlást okoz.

[56] A közúti baleset okozásának vétsége ún. eredmény-bűncselekmény. Megvalósulásához a veszélyhelyzet bekövetkeztén túl alapesetben szükséges súlyos testi sértés, minősített esetben – többek között – maradandó fogyatékossg, súlyos egészségromlás okozása.

[57] A közúti baleset okozásának vétsége ún. kerettényállás, amely a közúti közlekedés szabályainak a megszegésével valósulhat meg. A közúti közlekedés szabályai elsőforban a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) határozza meg. A közúti közlekedési szabályok megszegéséből álló elkövetési magatartásnak pedig okozati összefüggésben kell állnia a bekövetkezett eredménnyel.

[58] A közlekedésben résztvevőkre vonatkozó általános jellegű rendelkezés, hogy aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy – és vagyónbiztonságot ne veszélyeztessen, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon és ne zavarjon [KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pont – szó szerinti egyezéssel a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontjával].

[59] A közúti baleset okozásának vétsége ún. keretrendelkezés, annak tartalmát elsődleges és részletezően a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.)KPM-BM együttes rendelet (6/1998. jogegységi határozat indokolása), valamint további , jellemzően általános közúti közlekedési szabályok, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a a végrehajtásáról szóló 30/1988. (IV.21.)MT rendelet (stb.) határozza meg.

[60] Aki a közlekedési forgalomban részt vesz, köteles a közúti jelzések rendelkezéseinek eleget tenni, a forgalom irányítására jogosultak utasításait követni [azonos tartalommal 1988. évi I. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontja, KRESZ 3.§ (1) bekezdés b) pont]; úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyónbiztonságot ne veszélyeztessen, másokat a

közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon és ne zavarjon (azonos tartalommal: 1988. évi I.t. törvény 5. § (1) bekezdés c) pont, KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pont].

[61] A közúti baleset okozása vétségének elkövetési magatartása a közúti közlekedési szabályok megszegése. Az alapügyben eljáró és jogerős határozatot hozó másodfokú bíróság kétségtelenül kizárólag a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának általános szabályát jelölte meg megszegett közlekedési szabályként.

[62] Ez közel sem téves. A Kúria a következő irányadó álláspontra hivatkozik. Elméletileg megalapozott és a bírói gyakorlatban is követett értelmezési szabály, hogy a részletes rendelkezések, mint speciális normák alkalmazása megelőzi az általános szabály felhívását. Ennél fogva mindig először azt kell vizsgálni, hogy a terhelt megszegett-e valamely konkrét közlekedési szabályt, és konkrét szabályszegés hiányában, kiegészítő jelleggel (utólagos kiemelés) alapulhat a büntetőjogi felelőssége azon, hogy a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti általános baleset-elhárítási kötelezettségét elmulasztotta (6/1998. BJE jogegységi határozat indokolásában a véleményi rész 1. pontja).

[63] Ez az álláspont következetes ítélkezési gyakorlatot tükröz.

[64] Az EBH 2011.2297. sz. elvi határozatból (és a BH 1976.246. sz. döntésből) ugyancsak következik, ha a közúti közlekedés már résztvevője nem sért közúti közlekedési szabályt, akkor még inkább érvényesül a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt általános gondossági követelmény a személy- és vagyónbiztonság megóvására. A KRESZ 3. § (1) bekezdés b) pontját a Kúria – még a „közúti jelzések rendelkezéseinek eleget tenni, a forgalom irányítására jogosultak utasításait követni” szabály formálisan külön és ugyancsak általános igénnyel került megfogalmazásra – voltaképpen az előbb említett általános gondossági követelményekből folyó további közúti közlekedési (al)követelménynek tekinti.

[65] A jelen felülvizsgálattal érintett ügyben kétségtelen tény, hogy a terhelt a gyalogos sértettet nem a kijelölt (felfestett) gyalogos-átkelőhely útfelületén, hanem azon kívül, annak közvetlen közelében az úttesten ütötte el.

[66] Az irányadó tényállás azonban tartalmazza azt, hogy a sértett gyalogos az átkelésre várakozott, majd a szabad jelzés megjelenésekor a gyalogos a gyalogos-átkelőhely jobb szélé után egy-másfél méterre kezdte meg az úttesten az áthaladást.

[67] A kerékpárral közlekedő terhelt magatartása vonatkozásában ugyanakkor a tényállás tényyszerűen rögzíti, hogy ugyan eredetileg még szabad jelzés alapján kezdte meg az útkereszteződésbe behaladását, azonban a kialakult forgalmi ok - megállása, útkereszteződésben töltött időtartam – miatt még ott tartózkodása alatt a járműforgalom irányítását szolgáló készülék piros (tilos) fényjelzésre váltott, míg a gyalogosok zöld (szabad) jelzést kaptak. A terhelt pedig, habár a folyamatos piros fény a továbbhaladás tilalmát jelzi, az általános gondosság követelmény által megkövetelt és tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztva már tilos jelzés hatálya alatt folytatta útját. Ezért a gyalogosan áthaladó sértettet már csak akkor észlelte, 1,3 sec késedelemmel, amikor a mintegy 10 km/óra sebességű kerékpárját nem tudta a megálláshoz szükséges mértékben leállítani.

[68] Egyetértet a Kúria a Legfőbb Ügyésszel abban, hogy a terhelt magatartása hanyag gondatlanságra (negligencia) vezethető vissza.

[69] Mindezekre figyelemmel a terhelt bűnösségét a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése folytán az alapügyben eljáró bíróságok anyagi jogsérelem nélkül állapították meg.

[70] A védő hivatkozott a Be. 649§ (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára [korábbi Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontja] is. A büntetés revíziójára azonban csak akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályainak megsértése miatt került sor törvénysértő büntetés kiszabására. Miután a felülvizsgálati indítvánnyal támadott minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a kiszabott büntetést a Kúria nem vizsgálhatta. A védő felülvizsgálati indítványa e kérdésben tehát törvényben kizárt.

4.

[71] Mindebből egyértelműen következik, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása és a cselekményének jogi minősítése során az eljáró bíróságok nem sértették meg a büntető anyagi jogi jog szabályait.

[72] Minderre figyelemmel a Kúria - s miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panaszt a II. fokú bíróság végzésének átvételét követő 60 napon belül nyújtotta be indítványozó.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy, a terhelt jogait érinti. Az alkotmányjogi panaszt a büntetőügyben terheltként vád alá helyezett és elítélt indítványozó nyújtja be. Az I-II. fokú büntetőbírósági határozat a terhelt bűnösségét megállapította a terhére rótt bűncselekményben, amelyet a Kúria – a védői felülvizsgálati indítvány elbírálása során - hatályában fenntartott.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés [Abtv. 29.§]

Az indítványozó által állított alapjogsérelmek a bírói döntést érdemben befolyásolták.

ea) Az elsődlegesen felmerülő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az ügy kapcsán az, hogy az okozatosság és a büntetőjogi felelősség tekintetében a baleset részesei tekintetében elkövetett KRESZ szabályszegések (ha van ilyen) elkövetésében való

bűnösség kérdése (szándékosság vagy gondatlanság), illetve az eljáró nyomozást, vádemelést végző szervek megítélése eredményezi-e a büntetőjogi felelősségre vonást (vádemelést)? Vagy pedig a közlekedési szabályszegéssel összefüggésben a baleset részese által nyilvánvalóan nem kívánt, oksági kapcsolatban nem levő, bekövetkezett sérülés súlyosságára tekintettel kerül sor a vádemelésre, annak bizonyítása céljából, hogy a súlyosabb sérülést elszenvedő személy – mint sértett – sérelmére követte el a később megvádolt személy a cselekményt?

A nyomozás során [redacted] vádlott meggyanúsítása, a vele szemben alkalmazott vád és az I. és II. foku bírósági határozatok és a Kúria végzése is azt támasztják alá, hogy az eljárás során a büntetőjogi felelősségi kérdéseknek a baleset két részese tekintetében nem volt objektív mércéje.

Hanem ezzel szemben a súlyosabb sérülést elszenvedő baleseti részes javára kerestek – feltehetően meggyőződéssel - a hatóságok a másik fél terhére olyan közlekedési szabályszegést, amelyet aztán bizonyítottak [minden fórumon eltérő: gyanúsításkor **KRESZ 9.§ (4) bekezdés d) pontja és 43. § (1)-(2) bekezdése** megsértése, *vádban*: a **KRESZ 9.§ (7) bekezdésének** megsértése; a *jogerős II. fokú végzésben* a **KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjának** megsértése (?)], hogy a közlekedési szabályt a vádlott megsértette és így a vádlott elkövette a bűncselekményt: hiszen mivel a sértett az úttestre esett és ezzel összefüggésben keletkeztek a sérülései.

Indítványozó úgy véli, hogy a vádlott emberi méltósága sérült az által, hogy nem vették számításba a büntető eljárás során azt, hogy a jogerős ítéletben is végül megállapított a vádlott a **KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontja** megszegése gondatlan cselekmény volt, míg a sértett szándékos cselekményével a forgalmat nem figyelve lépett olyan helyen az úttestre, ahol ezt nem tehetett volna meg.

A két ember kapcsolatba kerülésével kifejtett cselekmény kapcsán következett be a baleset. Vádlott álláspontja szerint a Kúria által hatályban tartott ítélet erre tekintettel sérti az indítványozónak az emberi méltóságát, mert indítványozó szerint a vádlottat bűnösnek mondták ki, aki elkövette a sértett sérelmére a bűncselekményt, holott ezzel kapcsolatban sem a közlekedési szabályszegéssel összefüggő tényállást az eljáró bíróságok vádlottra nem bizonyítottak.

Ennek a vádlotti sérelemnek pedig a központi magva az, hogy a sértett sérülésének bekövetkezéséből következtek vissza a **KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjában** foglalt veszélyhelyzeti tényállás kapcsán a vádlott bűnösségére és hogy a vádlott a bűncselekményt elkövetette.

Az emberi méltóság tiszteletben tartása iránti Alaptörvény II. cikkében foglalt rendelkezés betartása szempontjából tarthatatlan az a gondatlan közúti balesetknél - különösen, ha nem veszélyes üzemként működő járművek ütközése vagy jármű használatával következik be a baleset és sérülés -, kialakított jogalkalmazói szempont, **hogy ha a baleset egyik résztvevője megsérül, akkor a baleset másik résztvevője bűnös, mert megsértette a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontját.**

A gyanúsítást, a vádat és a bíróság előtt a bűnösség kérdésében való döntést ugyanis nem lehet az épségben maradó, vagy a sértettnek tekintet embernél az egészség- illetve testi sérülést kevésbé elszenvedő személy terhére meghozni.

A büntetőjogi felelősség kérdése ugyanis nem a társadalmi teherelosztás színtere. Ezt ennek az eljárásnak nem lehet semmilyen szerepe.

A büntető felelősség kérdésében való döntés csak olyan eljárásban történhet, ahol tisztázandó, hogy a vádban foglalt bűncselekményt követette-e el a megvádolt személy, és a törvény szerint milyen büntetésben kell emiatt részesülnie.

[REDACTED] s [REDACTED] a is
sérülést szenvedett. [REDACTED] társadalombiztosítási szervek 2015.
szeptember 5-től 2018. szeptember 30-ig - majd ezt követően is - rokkantsági ellátást folyósítottak, az alábbi összegekben:
2015. szeptember 5-től 2015. december 31-ig havi 139.500,- Ft-ot, összesen **539.400,- Ft** összegben;
2016. január 1-től 2016. december 31-ig havi 141735,- Ft-ot, összesen: **1.700.820,- Ft-ot;**
2017. január 1-től 2017. december 31-ig havi 144.005,- Ft-ot, összesen: **1.728.060,- Ft-ot;**
2017. novemberben egyszeri juttatásokként összesen **25.825,- Ft-ot** (312/2017 (X.31.) Korm. rendelet és a 313/2017. (X.31.) Korm. rendelet alapján),
2018. január 1-től 2018. augusztus 31-ig havi 149.515,- Ft-ot, összesen **1.196.120,- Ft-ot;**
2018. július 25-től augusztus 31-ig visszamenőlegesen folyósított **5.495,- Ft-ot,**
2018. szeptember 1-től 2018. szeptember 30-ig **havi 154.000,- Ft-ot,**
2018. október 1. napjától – az ellátás folyósításáig **havi 154.000,- Ft-ot.**

A felperest a fenti rokkantsági ellátás és kamatai tekintetében **az I. fokú hatóság a 70-10-00409/2017/24. számú, 2018. szeptember 24-én kelt Megtérítési kötelező határozattal - 100 %-os mértékben – megfizetésre kötelezte.**

A határozat jogerőre emelkedését eredményező kézbesítésével összefüggésben kézbesítési vélelem megtámadása iránti közigazgatási eljárás van folyamat, valamint az indítványozó a határozatot bíróság előtt támadta meg, amely a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 5. K. 30.387/2019. számon van folyamatban.

Fentiekre tekintettel, a vádlottal szemben a büntető ítélet és annak felülvizsgálata tárgyában hozott Kúria végzése sérti az indítványozó emberi méltóságát.

eb) A bírósági határozatok következtében indítványozót az Alaptörvény megsértése következtében jogsérelem érte az **Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és biztonsághoz való joga tekintetében.**

Ennek kapcsán alapvető alkotmányjogi kérdésként fogalmazható meg, hogy a bűncselekmény gyanúsítását követően a nyomozóhatóság és a vádhatóság milyen feltételek mellett változtathatja meg a vádlott terhére rótt ún. keretrendelkezésben foglalt magatartási szabályt, illetve azt a szabályt, amelynek a megsértését és azzal okozati összefüggésben keletkezett eredmény bekövetkezését a hatóság állítja.

Ennek kapcsán merül fel az a kérdés, hogy a büntető eljárásban az ún. keretrendelkezéssel tényállásoknál – ahol a büntetőjogi törvényi tényállást további normatartalommal kitöltő rendelkezések a bűncselekmény törvényi tényállásának is a része – és ennek a keretrendelkezésnek ismerete nélkül a terhelt a bűncselekményt nem követheti el, valamint a nyomozóhatóság sem nyomozhat és a cselekményt sem teheti vád tárgyává, az eljárás során történő megváltoztatása, és a vádlottal való közlésének mellőzése sérti-e a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot?

A bíróság a bűncselekményt megállapíthatja-e más ún. keretrendelkezés „megsértése” tekintetében, mint amely a nyomozás vagy a vádemelés során közölt volt?

Az alapos gyanúnak, ha része a keretrendelkezésben foglalt jogszabály megsértése, ebben az esetben indítványozó álláspontja szerint ennek az eljárás során történő megváltoztatása úgy, hogy az a vádlottal nem kerül közlésre, sérti a szabadsághoz és biztonsághoz való jogát.

A biztonsághoz való alapjog mikénti érvényesülésének lehetősége egy államban, így Magyarországon is a büntető ügyben jelentősen érinti és alapjaiban meghatározza a vádlottnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében biztosított védelemhez való jogát, és a vádlott XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt bűnösként való kezelésének tilalmát.

A védelemhez való jog maradéktalanul csak úgy érvényesülhet, ha a vádlott már a bűncselekmény nyomozati szakában (a gyanúsítástól) a vádemelésen és a bírósági eljárások alatt is tisztában azzal, hogy a mely tények alapján, mely keretrendelkezések megsértése alapján folyik vele szemben a büntető eljárás.

Indítványozó úgy véli, hogy a büntető eljárás során azáltal, hogy a hatóságok a keretrendelkezéseket úgy változtatták, hogy ezt a változtatást, úgy a vádlottal, illetve a védővel nem közölték, alapvetően sértették az indítványozó szabadsághoz és biztonsághoz való alapjogait.

A Kúria végzése sérti a biztonsághoz való indítványozói alapjogot, **mivel a felülvizsgálati indítvány során a törvényes vád kérdése már nem merülhetett fel Kúria [51].**

A törvényes vád hiánya a büntetőeljárás akadályát képezi, így a törvényes vád hiányának a felülvizsgálati eljárásból való kivezetése és ilyen felülvizsgálati indok esetén a hatályon kívül helyezés mellőzése a jogorvoslati eljárást pusztán formalitássá tesz.

Ez sérti a terhelt szabadsághoz és biztonsághoz való jogát és az érdemi és hatékony jogorvoslatához való jogát is.

Indítványozó álláspontja szerint a vádlott elleni büntető eljárásban **a büntető jogi elítélés törvényességi felülvizsgálatára szolgáló felülvizsgálati indítvány előterjesztéséhez való jog és ez alapján lefolytatott felülvizsgálati eljárás nem rendkívüli jogorvoslat, hanem a vádlott biztonsága érdekében olyan általános jogorvoslati lehetőség, amely felülvizsgálhatóvá teszi a bűnösség nélküli személyek bűncselekményért való felelősségre vonásával született ítélet során alkalmazott büntetéseket.**

Alapvető alkotmányossági kérdés, hogy ha új büntető eljárási törvényben a rendkívüli jogorvoslat szabályai kerülnek megalkotásra és az új törvényt kell alkalmazni, a felülvizsgálati indítvány elbírálása során a törvényes vádhoz való kötöttség kérdése miért az új törvény alapján bírálendő el, amikor nyilvánvalóan ez megelőzi a felülvizsgálati kérelmet.

Indítványozó szerint ezt a visszaható hatályt nem lehetett volna alkalmazni az új büntető eljárási törvény hatályba léptetésével a korábban befejezett jogerős büntetőbírói határozatok tekintetében. A törvényes vád hiányában lefolytatott anyagi büntető jogi szabályok alkalmazását érdemben kellett volna a Kúriának vizsgálnia, illetve ha erre álláspontja szerint nem volt mód, az Alaptörvény-ellenesség miatt az Alkotmánybírósághoz előterjesztést kellett volna tennie az ezt akadályozó törvényi rendelkezés megsemmisítése végett, mert az az anyagi büntetőjogi jogalkalmazás része, főleg arra tekintettel, hogy az új Be. ezt mint „önálló” felülvizsgálati okot kiiktatta.

E körben kiemelendő: amikor a Kúria a felülvizsgálati indítvány tárgyában határoz, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint óhatatlanul is azt kell vizsgálnia, hogy a

a vádlott ellen „az emelt bármely vádat [...] törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül” bírálta-e el. Különösen vonatkozik ez arra az esetre, amikor a törvényes vád hiányát rója fel a felülvizsgálati indítvány a II. fokú bíróságnak. A törvényes vád hiánya indítványozó álláspontja szerint a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhető meg!

ec) Sérült a terhelt indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt a terhelt bűnösként kezelésének tilalmához való joga az által, hogy a balesetből eredően megindult nyomozás során kizárólag a vádlott ellen folyt büntető eljárás, a vádlottal szemben, az ő bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat gyűjtötte össze a nyomozó hatóság: így történt meg a vádlottnak a meggyanúsítása a bűncselekmény elkövetése tekintetében, és a sértett által elkövetett KRESZ szabályszegésnek a baleset bekövetkezésére és a sértett sérülésére vonatkozó hatását; továbbá a terhelt sérülését a nyomozóhatóság, a vádhatóság és az I-II. fokú bíróság sem vizsgálta.

Indítványozó úgy véli, hogy a nyomozóhatóság a büntető eljárás során a terhelt terhére szóló bizonyítékokat gyűjtötte össze.

E körben elmulasztotta a terhelt orvosi vizsgálatát, a kerékpár vizsgálatát, a helyszíni szemlén a sértett telefonja fellelési helyének rögzítését, a baleset bekövetkezésének idején a sértett telefonforgalmazási adatainak beszerzését.

Elmulasztotta tisztázni azt a tényt, hogy a sértett miért nem látta a terheltet, aki kerékpárjával a közúton közlekedett, a sértett miért nem a felállási helyen tartózkodott, amikor a zöld jelzést várta, hogy a közúton átkelljen.

A sértett tanúkénti vallomásaiban azoknak a körülményeknek a feltárását, amely a baleset bekövetkezésének objektív szempontjait alátámasztották volna.

Mindez már a vád alapján indult büntető eljárás bírósági szakaszában került sor, sajnos eredménytelenül részben az időmúlásra, részben a bizonyítékok megsemmisítésére (mobilszolgáltató).

Alapvető alkotmányossági kérdésnek vélem azt, hogy a büntetőeljárás során a bekövetkezett közúti balesettel összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel mikor állapítható meg a hatóság nem részrehajló eljárása.

Ebben a keretben a gyanúsításra feltehetően a baleset során súlyosabban megsérült személy állapota készteti a nyomozóhatóságot arra, hogy vizsgálja a másik fél „felelősségét”. Nyilvánvaló, hogy ezzel a szemlélettel nem lehet egyetérteni, és nem lehet egy bűncselekmény elkövetettségét hozzárendelni.

A nyomozás tehát indítványozó véleménye szerint nem volt objektív, mindkét sérült félnek a baleset bekövetkezésében fennálló ténybeli helyzetét figyelembe vevő, így sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és nem részrehajló hatósági eljárásból való jog.

ed) Az I-II. fokú bíróságok határozatai és a Kúria végzése meghozatalát alapvetően sértette a vádlottnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jogának megsértése.

A védelemhez való jog érvényesülése akkor tölti be tartalmilag közlekedési (bűn)cselekményeknél rendeltetését, ha a bűncselekmény bekövetkezési mechanizmusa

(helyes helyszínrajzzal, bizonyítási kísérlettel, szakértői bizonyítási eszközökkel) objektíven feltárára kerül. Nem felel meg a védelemhez való jog érvényesülésének, ha a nyomozóhatóság „bűnösségi” vélelme, verziója szerint csak a közlekedési baleset egyik részese tekintetében történik meg a bűncselekmény megállapításához szükséges tények összegyűjtése, ezen verzió alátámasztására.

A tények összegyűjtésére jelen esetben csak a gyanúsításban foglalt keresetjogszabály megsértésével elkövetett Bűncselekmény tekintetében került sor.

Ezt szolgálta az igazságügyi közlekedési műszaki szakértői bizonyítás, amely azt vizsgálta, hogy a kerékpárosnak az útkereszteződésbe történő behaladása és onnan a kerékpár sebességi megtorpanással történő kihajtása okozta-e közlekedési balesetet, holott a baleset az útkereszteződésen kívül, már a gyalogátkelőhelyen túl következett be.

Ugyanakkor a nyomozás során nem került bevonásra igazságügyi szakértő azon kérdés eldöntésébe, hogy a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának szabálya, mint a gyalogos, mind pedig a kerékpáros tekintetében miként érvényesült, és a közlekedés mely szereplője ezzel összefüggésben milyen cselekményével sértette ezt a szabályt, amellyel összefüggésben kétséget kizáróan a baleset bekövetkezett a súlyos eredmény következményével.

Ezzel összefüggésben a védelem bizonyítási indítványát a bíróság elutasította, és a szakértői vélemény kiegészítését a bíróság abban sem látta indokoltnak, hogy a tapasztalati tényekkel szemben a vádlott által „bemondott” a kerékpárral történő haladási sebességének 10 km/órás mértékével szemben 20 km/órás haladási sebességgel végezze el a szakértő a számítást, ha már egyáltalán a vádban az útkereszteződésbe való behajtás, majd onnan való kihajtásra alapított KRESZ 9.§ (7) bekezdésében foglalt közlekedési szabály felmerült.

ee) Az ügyész vádemelési indítványával sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt nem részrehajló tisztességes eljáráshoz való alapjoga az indítványozónak.

A rendőrhatalóság előtti nyomozati ügyszakban a gyanúsításban ugyanis a **KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjában és 43. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak szerepeltek. A nyomozás is erre vonatkozóan gyűjtötte össze a bizonyítékokat.**

A vádiratban foglalt **KRESZ 9.§ (7) bekezdés** tekintetében a vádemelés előtt még az indítványozó terhelten a szabályszegést közölni kellett volna és lehetőséget kellett volna biztosítani a vádlottnak a védekezésre.

Indítványozó álláspontja szerint ugyanis egyrészt a vádban nem szerepelt a **KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában** foglalt szabály, mint keretrendelkezés megsértése, amely szabályszegésre tekintettel a vádlott indítványozót elítélték.

E körben alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a nyomozást végző, a vádemelést végrehajtó szervek döntéshozatali eljárása alaptörvény-ellenesség tekintetében miként kapcsolódik a bírósági eljáráshoz. Ezek az eljárások ugyanis részben autonóm eljárások (ügyészi eljárás) részben felügyelettel végzett szabad eljárások (nyomozás), de mindképpen kapcsolódnak a bírósági eljáráshoz, már a vádemelés előtt is, és végső során ezeknek az eljárásoknak a alkotmányossági szempontú megítélése csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósági eljárásban hozott döntések meghozatalakor történhet.

A vádlott által elkövetett cselekmény bűncselekménnyé történő minősítése (megalapozott gyanú közlése) majd a vádemelés azonban függetlenül attól, hogy a vádlott büntetőjogi felelősségre vonása a bírósági határozatokkal bekövetkezik-e, ezeknek az a bírósági eljárást

megelőző eljárásokkal kapcsolatban a vádlottat megillető alapjog betartását teszi szükségessé, és ez által megsérthetőségét is. Ezért alapvető jelentőségű kérdés ezen indítvány kapcsán is, hogy ezek az alapjogoknak az érvényesülése, érvényesíthetősége a miként történhet az Alkotmánybíróság előtt. Csak a bíróság által hozott büntetőjogi határozatokkal kapcsolatban, avagy egyes alapjogok önállóan is érvényesíthetők, azaz a bírósági határozat, avagy a megelőző eljárás alaptörvény-ellenességét idézhetik elő.

ef) Az I-II. fokú bírósági határozatok és a Kúria végzési sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogot.

Ezekkel kapcsolatban az indítványozó az I. fokú bírósági eljárásban a büntető eljárás megszüntetése iránti védő indítványban, az I. fokú ítélet elleni védői fellebbezésben és a védő felülvizsgálati indítványában kifejtettekre hivatkozik.

Indítványozó álláspontja szerint a vádlottal szemben törvényes vád nélkül folyt eljárás és született jogerős büntetőjogi felelősségre vonását tartalmazó bírósági határozat.

A büntetőeljárás során a bizonyítást nem merítették ki, és ez a megalapozatlanság is kihatott arra, hogy a vádlott elítélésére sor került.

A vádlottnak a bűnössége (hanyag gondatlansága: negligencia) a bűncselekmény elkövetése tekintetében nem állt fenn.

Indítványozó szerint az okszerűtlen következtetés a vádlott bűnösségére nem tényállásbeli hanem jogi kérdés, mert a bíróság – a vádlott elkövetési magatartásának mibenlététől – következtet a vádlott bűnösségére. Bűnösség nélkül nincs bűncselekmény,

Ezt az alapvető szabályt sértették meg a bíróságok akkor, amikor a kétségtelen súlyos sérülést szenvedett vádlott tekintetében ebből a tényből - a logikai folyamatot megfordítva - következtettek nem oksági kapcsolattal a vádlott bűnösségére.

Erre tekintettel az indítvánnyal támadott ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

aa) Indítványozó az alkotmányjogi panaszát – a jogerős bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítására és a bírói határozatok megsemmisítésére vonatkozóan az alábbi Alaptörvény megsértett rendelkezéseire alapozza:

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

IV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

[...]

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba) A bírói döntés miért ellentétes a megjelölt alaptörvényi rendelkezésekkel?

baa) A bírói döntés sérti az indítványozónak az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát.

Az emberi méltóság sérthetetlen. De a védelme még ennél is különb, mert az emberi méltóság elidegeníthetetlen, és az állam (és szerveinek) az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében ennek védelme mindenekelőtti – első rendű – kötelezettsége.

A polgár bizalommal elvárja, hogy az állami szerv (a vádemelésre feljogosított ügyészség és a vádban ítélező bíróságok) kötelezettségét a törvényben foglaltak szerint teljesíti. Az emberi méltóság ugyanis rendszerint nem sérül akkor, ha az emberi viszonyok (az ember és ember kapcsolata) mind társadalmilag, mind gazdaságilag kiegyenlítettek, konszolidáltak. Ez a vádlott elítélésével látványosan megdőlt, mert a vádlott bűnösségét a bűncselekmény elkövetésében az I-II. fokú bíróság is bizonyítottak találta.

Három bírósági határozat is a vádlottat bűnösnek találta, miközben a rendőri gyanúsításban, az ügyészi vádban és a II. fokú ítéletben is más-más közlekedési szabályszegés elkövetésével volt a vádlott vádolva; és az ítéletek szerint **e közlekedési szabályokat sértette meg a vádlott és e szabályok megszegésével okozati összefüggésben következett be** – a Kúria szerint hanyag gondatlanságból (negligencia) - a sértettnek - sajnálatos - maradandó fogyatékosága és súlyos egészségromlása.

Miközben a vádlott is megsérült, de szerencsére a kerékpárjáról nem esett le és súlyos, következményekkel járó sérülés nála nem alakult ki. Az eljárás során azonban az ügyészi szakban és bírósági szakban a sértett közrehatását, cselekménye kifejtésének szabályszerűségét nem ítélte meg és nem vette figyelembe egyetlen ítélkezési fórum sem. Bár a nyomozóhatóság megállapította a sértett szabálysértési felelősségét abban a tényben, hogy a sértett nem a gyalogos-átkelőhelyen közlekedett és haladt át az úttesten, azonban nem volt olyan igazságszolgáltatási fórum, amely látott volna összefüggést ezen tényhelyzet és a sérülés bekövetkezése között.

Az I-II. fokú ítélet és a Kúria ítélete mivel ezt a bizalmat a rendelkezésre álló ténybeli adatok alapján a büntetőjog eszközeivel nem állította helyre, és nem orvosolta a bíróságok az I. cikk (1) bekezdésében foglalt, mindenekelőtti alapjog biztosítására vonatkozó kötelezettségüknek – indítványozó álláspontja szerint – nem tettek eleget.

Az emberi méltóság sérthetetlenségére és elidegeníthetlenségére tekintettel így az I-II. fokú határozatok és a Kúria végzése sérti az indítványozó emberi méltóságát.

Az eljáró bíróságok ugyanis figyelmen kívül hagyták azt, hogy a vádlott emberi méltósága is a baleset bekövetkezésekor sérült, mert a sértett a közúton a kerékpárosnak figyelmetlensége következtében nekiment, aki a balesetet nem tudta elkerülni és a sértett ennek következtében esett az úttestre és szenvedte el a súlyos sérülést.

bab) A bírói döntés sérti az indítványozónak az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jogát, valamint az V. cikkben foglalt személye ellen intézett jogtalan támadás elhárításához való jogát.

Az ember személyi biztonsága akkor valósulhat meg, ha – a fennálló jogi szabályozásra, jogkövetésre és kialakított joggyakorlatra, az emberi társadalom együttélési szabályaira és szokásaira tekintettel – a másik fél magatartása általában kiszámítható, előre látható; ha pedig mégis valamely rendellenesség vagy jogsértő állapot, konfliktus bekövetkezik, az az ember személyes, jogszerű elhárítási tevékenységével vagy az állami szervezet közreműködésével rendezésre, orvoslásra kerülhet.

A személyes biztonság garantálása tehát a szabályozott jogi környezet, a konfliktusok feloldásának intézményi rendszerének és eljárási szabályainak megalkotásával, a szankciórendszer kialakításával és működtetésével történhet.

Ebből következően a sértettnek alapvető joga van arra, hogy ha az adott cselekmény egyben a sérelmére elkövetett bűncselekmény törvényi tényállását is kimeríti, akkor a bűnüldözéssel foglalkozó állami szervek járjanak el, és a büntető bíróság hozzon döntést arról, hogy megállapítható-e bűncselekmény elkövetése [értelemszerűen a 9/1992.(I.30.) AB határozat és 1/1994. (I.7.)AB határozat]

Nem lehet azzal egyetérteni, amit a jogerős ítélet sugall, és a felmentő ítélet prezentál: miszerint ha a polgári bíróság az adott történeti tényállás mellett a jogsérelem miatt kártérítési szankciót alkalmazott (a nem vagyoni kár miatt) ebben az esetben a bűncselekmény elkövetéséért való felelősség érvényesítése (már) nem indokolt. Ez sérti az Alaptörvény IV-V. bekezdésében foglalt szabadsághoz és biztonsághoz való alapjogot, illetve a polgár biztonsága elleni támadások elhárításához való alapjogot.

A sértett sérelmére elkövetett bűncselekmények elleni védelem jogát a polgár szabadságát és biztonságát ugyanis az szolgálja, hogy ha a törvény egy adott cselekményt büntetőjogi

eszközrendszerével is üldöz annak érdekében, hogy a jogellenes cselekmény elkövetésétől a polgárt visszatartsa, akkor ezen eljárást az államnak le kell folytatnia a vádlói jogállással rendelkező szervezetek, személyek közreműködésével.

baf) A nyomozóhatóság gyanúsítás és az ügyészi vádemelés sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

Az ügyészi vád ugyanis nem azt a kerettényállást tartalmazta, mint a gyanúsítás, és a jogerős II. fokú bírósági végzés sem arról döntött, amely a vádban szerepelt.

A Kúria határozata is ezzel kapcsolatban az Alaptörvény-ellenes, mert a felülvizsgálati indítvány tekintetében úgy foglalt állást, hogy a törvényes vád hiánya az új Be. alapján már nem felülvizsgálati indok.

Indítványozó úgy véli, hogy erre tekintettel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való alapvető jog, mert a hatóságok döntéseiket érdemben nem indokolták meg a büntető anyagi jogszabály keretrendelkezését kitevő KRESZ szabályszegés tekintetében. Az indokolási kötelezettségüknek így nem tettek eleget.

bah) A bírói döntés sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mert sem az ügyész által előterjesztett vádat, sem pedig a védő indítványait az eljárást bíróságok nem bírálták el tisztességes eljárás keretében.

A bíróságok által lefolytatott büntető eljárás pedig azon okból nem tekinthető tisztességesnek, mert az eljáró bíróságok nem adtak a határozataik indokolásában magyarázatot arra, hogy a közúti baleset gondatlan okozásának vétsége bűncselekménye törvényi tényállását a vádlott mely magatartásával valósította meg, a sértett elülése bekövetkezett.

Az eredményből való vissza-következtetés (Különösen gondatlan cselekménynél, és olyan esetben amikor nem gépi meghajtású járművekkel összefüggésben bekövetkezett balestről van szó) nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének, a logika szabályainak, az ok-okozati fizikai törvényszerűségeknek, mert az ilyen szemlélettel csak az lehet bűnös, aki a baleset kapcsán kisebb sérülést szenvedett.
Ez pedig minden büntetőjogi alapelvvel és emberi méltósággal ellentétes.

Az ilyen cselekményekkel összefüggésben előterjesztet vád elbírálása során mellőzhetetlen az ítéletben azoknak a körülményeknek a feltárása, figyelembe vétele, amelyek az terhelt magatartásból eredően az eredmény bekövetkezéséhez az oksági kapcsolatot közvetítik. A meghozott határozatok azonban ezeket az indokolásokat nem tartalmazzák, és nem adnak arra választ, hogy a balesetben eljáró vádlottnak, de mindkét részesnek miként kellett volna eljárnia, figyelemmel arra is, hogy a sértett közrehatását a határozatok meg sem említik, holott a baleset bekövetkezésében a sértettnek meghatározó szerepe volt indítványozó álláspontja szerint.

Mindez a jogalkalmazás sérti az Alaptörvény 28. cikkben foglalt rendelkezést és azt a büntető jogi alapelvet, hogy a kétséget kizáróan bizonyított tény a vádlott terhére értékelni nem lehet.

Erre tekintettel a vádlott indítványozónak a bűncselekmény miatti elítélése alaptörvény-ellenes, ezért indítványozó kéri a bírósági határozatok megsemmisítését.

Az I-II. fokú határozatok és Kúria végzése erre tekintettel Alaptörvény-ellenes.

bai) A bírói döntés sérti a pótmagánvádlónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

A másodfokú bíróság előtti eljárásban is érvényesülnie kellett volna a vádhoz kötöttség elvének és alaptörvény-ellenesen került sor a vádlottal szemben más keretrendelkezés alapján a bűncselekmény elkövetése.

A vádlottat ez alapján is a vád alól fel kellett volna mentenie a II. fokú bírósának.

Ezenkívül a Kúria előtti eljárásban a Kúriának a törvényes vád hiányát az anyagi büntetőjogi szabályok megsértésének kellett volna tekinteni, mivel a vád foglalja össze az anyagi jogi büntetőjogi jogszabály törvényi tényállását, és a szabályszegéssel állított keretrendelkezést. Ekként az érdemi jogorvoslati eljáráshoz való jog követelménye sem érvényesült a II. fokú eljárásban és a Kúria előtti eljárásban.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, mert álláspontja szerint a bírói ítélet törvényes vád hiánya (a bűncselekmény törvényi tényállásnak alkalmazásához szükséges norma megsértésének a büntetőeljárás során való megváltoztatása miatt) súlyos fogyatékoságban szenved.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Indítványozó az ügyvédi meghatalmazás 2016. április 28. napján kelt egyik eredeti példányát - amely kiterjed az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezésére is - a beadványához csatolja.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó nem járul hozzá a személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Az I-II. fokú büntető bírósági határozat és a Kúria határozata eljárást megindító beadvány mellékleteként csatolásra kerül.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság szerezzé be a **Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságtól a 15. B. III. 1077/2016. számú büntető ügy iratait**

